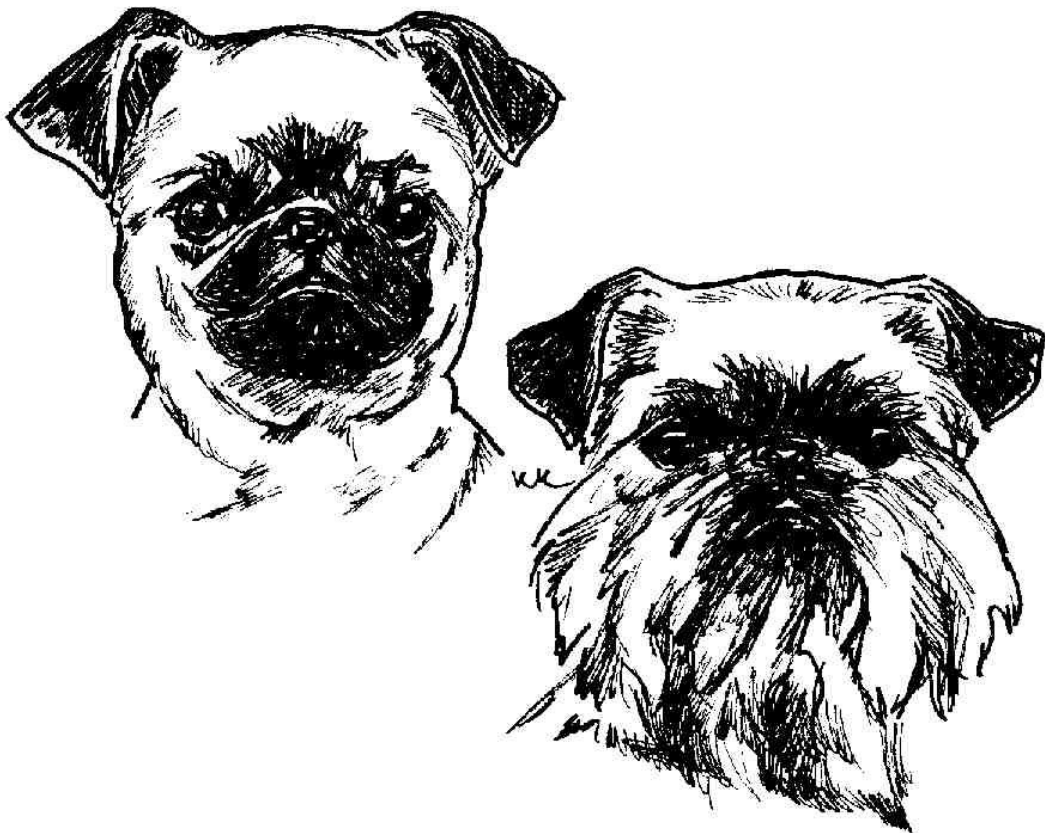

**ROTUJEN
GRIFFON BELGE,
GRIFFON BRUXELLOIS JA
PETIT BRABANÇON
JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA
2010-2014**

Hyväksytty rotua harrastavan yhdistyksen kokouksessa 29 /11 2008

Hyväksytty rotujärjestön kokouksessa 25 /11 2009

Hyväksytty SKL:n jalostustieteellisessä toimikunnassa 17/2 2010

1. YHTEENVETO	3
2. RODUN SYNTY JA KEHITTYMINEN	4
3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA	5
4. NYKYTILANNE	6
4.1 POPULAATION KOKO JA RAKENNE	6
4.2 LUONNE JA KÄYTTÖMINAISUUDET	14
4.3 TERVEYS	15
4.4.1 PEVISA-OHJELMAAN SISÄLLYTETYT SAIRAUDET	16
4.4.2 SUOMESSA RODULLA TODETUT MERKITTÄVÄT SAIRAUDET	16
4.4.3 MUITA RODULLA SUOMESSA ESIINTYVIÄ ONGELMIA JA SAIRAUKSIA	17
4.4.4 YHTEENVETO RODULLA MUISSA MAISSA KUVATUISTA SAIRAUKSISTA	21
4.4. ULKOMUOTO	21
5. YHTEENVETO AIEMMAN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA	23
6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA STRATEGIAT	23
6.1 VISIO	23
6.2 ROTUA HARRASTAVAN YHDISTYKSEN TAVOITTEET	23
6.2.1 POPULAATION KOKONAISTILANNE JA RAKENNE	23
6.2.2 LUONNE	24
6.2.3 TERVEYS	24
6.2.4 ULKOMUOTO	24
6.3. ROTUA HARRASTAVAN YHDISTYKSEN STRATEGIA	24
6.3.1. SKL-FKK:N MÄÄRÄYKSET	24
6.3.2 LYHYEN AIKAVÄLIN STRATEGIAT	24
6.3.3 PITKÄN AIKAVÄLIN STRATEGIAT	26
6.3.4 KASVATTAJANVASTUU	26
6.4 UHAT JA MAHDOLLISUUDET	27
6.5 VARAUTUMINEN ONGELMIIN	27
6.6 TOIMINTASUUNNITELMA JTO:N TOTEUTTAMISEKSI	28
7. TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISEN SEURANTA	29
8. LÄHTEET	30
9. LIITTEET	30

Jalostuksen tavoiteohjelma Suomen Griffonyhdistys r.y.

1. YHTEENVETO

Belgiangriffon jakautuu kolmeksi eri rotumuunnokseksi, jotka ovat karkeakarvaiset griffon belge ja griffon bruxellois sekä sileäkarvainen petit brabançon. Ensiksi mainitut eroavat toisistaan värin perusteella: griffon bruxellois on punaruskea ja griffon belge musta, mustanpunainen tai musta punaruskein merkein. Petit brabançonin värit ovat kaikki edellä mainitut ja se eroaa muista karvanlaatunsa perusteella. Kaikkia karvanlaatuja ja värejä on sallittua risteyttää keskenään ja samassa pentueessa saattaa olla useampaa muunnosta.

Kaikki rotumuunnokset ovat luonteeltaan uteliaita ja valppaita seurakoiria. Rakenteeltaan ne ovat tiiviitä ja vankkoja. Säkäkorkeutta ei ole määritelty, mutta painon tulee olla 3,5-6 kg.

Jalostuksen tavoiteohjelman tarkoituksena on koota keskeiset tiedot griffon belge, griffon bruxellois sekä petit brabançon -rodun jalostuksesta, rodun nykytilasta ja jalostuksessa huomioitavista tekijöistä.

Tähän jalostuksen tavoiteohjelmaan on sisällytetty koiranjalostuksen yleisiä periaatteita sekä rotukohtaisia suosituksia. Jalostuksen tavoiteohjelman avulla pyritään löytämään yhteiset tavoitteet rodun jalostukselle Suomessa. Sen avulla voidaan myös kehittää kasvattajien keskinäistä sekä kasvattajien ja koiranomistajien välistä yhteistyötä. Kasvattajan vastuu rodun jalostuksessa on suuri. Jalostuksella tarkoitetaan perinnöllisiin tekijöihin perustuvien valintojen ja suunnitelluista parituksista aikaansaatuun eläinkannan laadun paranemiseen. Jalostusvalinnoilla on turvattava rotujen perinnöllinen monimuotoisuus.

Jalostuksen tavoiteohjelman periaatteet edellyttävät avoimuutta niin kasvattajilta kuin jalostusurosten omistajilta sekä kasvattien omistajilta. Jalostusohjeet ovat rotuyhdistyksen suosituksia, mutta jokainen kasvattaja ja jalostusuroksen omistaja voi omilla valinnoillaan osoittaa kasvatustoimintansa periaatteet. Suomen Griffonyhdistys r.y.:n tulee vastata jalostustoiminnan ohjauksesta sekä huolehtia siitä, että tarvittavat tiedot ovat jäsenistön saatavilla. Yhdistys vastaa myös pentuneuvonnasta.

On ensisijaisen tärkeää ymmärtää rodun terveystilanteen seuraamisen tärkeys. Tätä työtä tekee yhdistyksen jalostustoimikunta, jonka tehtäviin tiedon keruun ohella kuuluu myös kasvattajien ja jäsenistön informoiminen ja neuvominen jalostukseen liittyvissä asioissa. Suomen Griffonyhdistys r.y. julkaisee tietoa rodusta Griffon Uutiset -nimisessä yhdistyksen jäsenlehdessä sekä Internet-sivuilla.

Aiemman jalostuksen tavoiteohjelman toteutumista ei ole seurattu järjestelmällisesti. Tavoiteohjelman ylläpitäminen huomioidaan jatkossa paremmin, jotta kasvattajilla ja jäsenistöllä olisi paikkaansa pitävät tiedot rodun nykytilanteesta. Tiedon tuottaminen ja sen tehokas jakaminen kotimaassamme on erityisen tärkeää.

Jalostuksen tavoiteohjelman yhtenä tarkoituksena on tuoda sekä kasvattajille, griffonin omistajille että roduistamme kiinnostuneille ihmisille paitsi historiallista taustaa, myös ajankohtaista tietoa griffoneiden nykytilasta ja tulevaisuuden näkymistä. Suomen Griffonyhdistys r.y. seuraa aktiivisesti edustamiensa rotujen terveystilannetta sekä Suomessa että ulkomailla. Rodun tulevaisuutta ajateltaessa on tärkeää jatkaa selvitystyötä, sillä tavoitteena on rotumääritelmän mukainen terverakenteinen ja -luonteinen seurakoiria. Jalostustyössä on koiraa katsottava kokonaisuutena huomioiden myös sen taustalla vaikuttavien sukulaisten osuus.

2. RODUN SYNTY JA KEHITTYMINEN

Rodun alkuperämaa on Belgia. Rotumääritelmässä kerrotaan rodun alkuperästä seuraavaa: Kaikki kolme rotua (griffon bruxellois, griffon belge ja petit brabançon) ovat pienten karkeakarvaisten, Brysselin alueella vuosisatoja eläneiden "Smousjeiksi" kutsuttujen koirien jälkeläisiä. 1800-luvulla näihin koiriin risteytettiin rubyvärisiä kingcharlesinspanieleita sekä mopseja. Näin saatiin aikaan lyhyt musta karva, ja nykyinen rotutyyppi vakiintui. Näitä pieniä ja hyvin valppaita koiria kasvatettiin vartioimaan hevosvaunuja sekä hävittämään jyräjät talleilta. Ensimmäiset griffon bruxelloisit rekisteröitiin Belgian rotukirjaan (L.O.S.H, Livre des Origines St. Hubert) vuonna 1883. Nämä olivat Topsy (L.O.S.H. nro 163) ja Foxine (L.O.S.H. nro 164). Vuosisadan vaihteeseen mennessä griffoneista oli tullut erittäin suosittuja. Tähän vaikutti mm. Belgian kuningattaren Marie-Henrietten rotua kohtaan osoittama kiinnostus. Useita yksilöitä vietiin ulkomaille, mikä edisti rodun leviämistä ja suosiota. Kun rotu alkoi yleistyä Belgian kuningattaren Marie-Henrietten ansiosta, muuttui myös vähitellen rodun käyttötarkoitus. Griffoneista tuli enemmän seurakoiria kuin talleilla työskenteleviä rottakoiria.

Rotu on kehittynyt sen tuloksena, että englantilaiset kasvattajat pitivät huolta tästä belgialaisesta rodusta. He tuottivat useita hyviä yksilöitä maahan sata vuotta sitten. Ensimmäinen ja Toinen Maailmansota ja 1920-luvun taloudellinen lama-aika eivät tehneet rodulle hyvää Belgiassa. Kaikki nykyiset belgialaiset griffonkasvattajat ovat aloittaneet kasvatustyönsä muualla kasvatetuilla griffoneilla. Yksikään linja ei ole oikeastaan alunperin Belgiasta.

Griffon luokitellaan vahti- ja seurakoiraksi. Se on luonteeltaan tasapainoinen, valpas, itsetietoinen, omistajaansa hyvin kiintynyt ja erittäin tarkkaavainen pieni koira. Ei arka eikä aggressiivinen. Luonnekuvauksesta käy selvästi ilmi rodun alkuperäiseen käyttötarkoitukseen liittyviä elementtejä, kuten valppaus ja tarkkaavaisuus ympäristöä kohtaan.

Suomeen varsinaiset kantagriffonimme tulivat v. 1958. Siihen aikaan ei tiedetty paljon niiden arvostelusta sen paremmin kuin trimmauksestaan. Tuolloin Ruotsissa oli jo muutama yksilö, mutta meillä ei tiedetty mitään pienestä, älykkästä, apinanaamaisesta koirasta.

Koirat, suuri tietokirja, mainitsee griffoneiden Suomeen tulosta: "Tiedot maamme ensimmäisistä griffoneista ovat varsin vajavaisia, sillä tohtori P. Mollinen omistamien kahden nartun, Fifin ja Lissetten, vanhemmista ei tiedetä mitään muuta kuin, että ne oli tuotu Pariisista. Tämä tapahtui 1920-luvun lopulla. Pian hän hankki lisäksi Boyn ja ilmeisesti sieltä mistä nartutkin. Viiden vuoden aikana syntyi joitakin pentueita, mutta näihin loppui ensimmäinen kasvatus."

Rouva Helmi Sälekoski osti vuonna 1958 Englannista Lalarookh -kennelistä ensimmäiset nykykannan edustajat: Pat -uroksen (brab) ja Sheba -nartun (brux). Pian tämän jälkeen tulivat rouva Aura Lehmukselle Ruotsista Bergsunds -kennelistä nartut Matilda ja Miranda, nekin eri karvanlaatuja. Myös niistä tuli kantakoiria. Jyväskyläläinen lehtori Paula Vuori, Kekäle-kennelin omistaja, toi lisäksi Englannista Skibbereen -kennelistä ensin parin Eduard (Teddy) ja Noelle (Venla), myöhemmin urokset Ashley Nestor ja Miles.

Kasvattajana toimi myös lehtori Liisa Panuvaara Lieksasta (of Minidreams -kennel). Kasvattajat olivat työssään esimerkillisen innostavia, mistä on osoituksena se, että monet heiltä pentuja hankkineet ryhtyivät itsekin kasvattajiksi.

Näistä ensimmäisistä griffoneista polveutuu nykykanta höystettynä englantilaisilla, amerikkalaisilla, ruotsalaisilla ym. tuontikoirilla.

Eri karvanlaatuojen risteytys oli aiemmin luvanvaraista. Sileäkarvaisten griffonien (petit brabançon) populaatio oli hyvin pieni. Sisäsiitosten ja sen myötä mahdollisten perinnöllisten heikkouksien välttämiseksi voitiin sallia harkittu risteyttäminen. Edellytyksenä tälle oli linjasiitos. Kasvattajan tuli myös ilmoittaa kirjallisena rotujärjestölle jalostuksensa jatkosuunnitelma risteytysanomuksen yhteydessä. Risteytysanomukset käsittelee rotujärjestö, joka toimitti anomuksen lausuntonsa kanssa edelleen Suomen Kennelliiton jalostustieteelliselle toimikunnalle lopullista päätöstä varten. Risteytysten luvanvaraisuus poistui vuonna 1986.

Vanhan rotumääritelmän mukaan karkeakarvaiset bruxellois ja belge arvosteltiin näyttelyissä yhtenä ja samana rotuna. Belgekanta oli pieni ja laadullisesti huono eivätkä muutamat näyttelyissä käyneet belget antaneet juurikaan vastusta punaisille kilpakumppaneilleen. Karkeakarvaiset muunnokset alettiin arvostella näyttelyissä erikseen vuonna 1995. Pikkuhiljaa kasvattajien kiinnostus belgejä kohtaan heräsi, vaikkakin vuosien ajan näyttelyissä kävi vain muutama koira. Tänä päivänä belgeissä on erittäin laadukkaita yksilöitä (sekä kokomustia että mustia punaruskein merkein), jotka pystyisivät kilpailemaan punaisten karkeakarvaisten kanssa tasaväkisesti.

Uusi FCI:n rotumääritelmä astui voimaan vuonna 2004. Siinä rotumääritelmää tarkennettiin ja brabançoneille hyväksyttiin väriksi myös kokomusta. (Liite 1) Jokaiselle rodulle on oma rotumääritelmä: FCI:n numero: 80 Griffon Bruxellois, 81 Griffon Belge ja 82 Petit Brabançon.

Suomessa griffoneiden häntien tyypistäminen loppui 1996, jolloin tyypistäminen kiellettiin maassamme. Ennen sitä pitkiä häntiä oli jätetty hyvin vähän. Niissä maissa missä tyypistäminen on sallittua, griffoneiltakin tyypistetään hännät sekä joissakin maissa myös korvat.

Taulukko 1

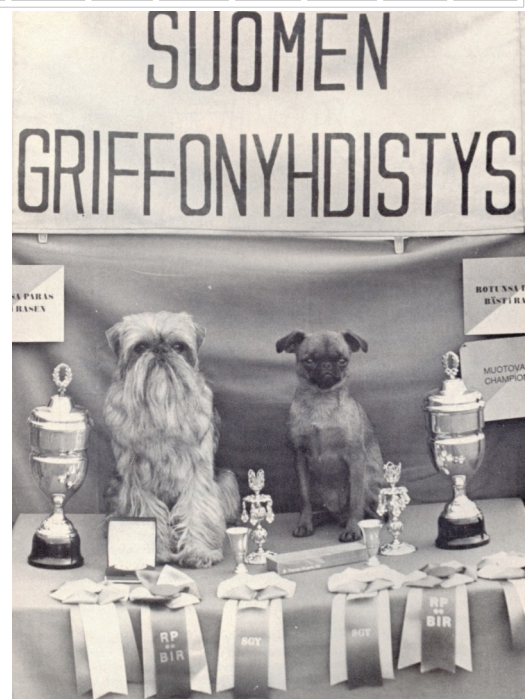
Rekisteröinnit Suomessa															
	1977	1984	1989	1993	1995	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Griffon Belge	-	17	12	5	10	6	3	6	21	25	15	14	20	20	38
Griffon Bruxellois	37	48	77	82	70	32	45	36	33	24	35	33	35	44	55
Petit Brabançon	26	24	48	32	30	19	28	43	25	48	38	36	37	68	48
Yhteensä	63	89	137	129	110	57	76	85	79	97	88	83	92	132	141

3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA

Suomen Griffonyhdistys r.y. on Suomen Kennelliitto r.y.:n virallisen kennelorganisaation piirissä ja rotujärjestönsä Suomen Kääpiökoirayhdistys r.y.:n jäsenyhdistyksenä toimiva valtakunnallinen rotua harrastava yhdistys, joka on perustettu 23.7.1970 Helsingissä. (LIITE 3)

Uudenmaan Kennelpiiriin ja sitä kautta Suomen Kennelliitto r.y.:n rotua harrastavaksi yhdistykseksi Suomen Griffonyhdistys r.y. liittyi syksyllä 1970. Vuonna 1977 Uudenmaan kennelpiiriin jakaantuessa kahtia Suomen Griffonyhdistys r.y. siirtyi uuden kennelpiiriin, Helsingin Seudun Kennelpiiriin jäsenyhdistykseksi. Yhdistyksen jäsenmäärä oli vuoden 2007 lopussa 224.

Yhdistyksen asioita hoitaa hallitus, johon kuuluu vuosikokouksessa valitut puheenjohtaja ja viisi (5) muuta varsinaista sekä kaksi (2) varajäsentä. Hallituksen

jäsenten toimikausi on vuosikokousten välinen aika.

Taulukko 2

Yhdistyksen jäsenmäärän kehitys 1997-2008 (vuoden 2005 jäsenmäärä ei ole selvillä)

1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
151	144	157	163	165	186	212	227	-	218	224	269

Jalostustoimikunta

Yhdistyksen hallitus nimeää yhdistyksen jäsenistä jalostustoimikuntaan yleensä kolme (3) jäsentä, joista yksi nimetään jalostustoimikunnan puheenjohtajaksi. Jalostustoimikunnan toimintakausi on vuosikokousten välinen aika.

Jalostustoimikunta kerää yhdistyksen arkistoon mahdollisimman kattavasti tietoa rodun tilanteesta. Näyttelytulosten lisäksi kerätään tietoa jälkeläisistä, terveydestä, luonteesta ja ulkomuotoseikoista. Jalostustoimikunta seuraa kannan tilaa ja kehitystä, jotta vikoihin ja sairauksiin päästään puuttumaan mahdollisimman varhain.

Jalostustoimikunnan toimintaohje (LIITE 3).

4. NYKYTILANNE

4.1 Populaation koko ja rakenne

Griffon Belge, Griffon Bruxellois ja Petit Brabançon rekisteröinnit Suomessa

Tässä osiossa käsitellään suomalaisten griffoneiden määrää, sukulaisuussuhteita sekä eniten käytettyjä jalostuskoiria ja niiden jälkeläismääriä.

Tehollisen populaation laskeminen on eräs tapa arvioida rodussa esiintyvää jalostuksellista vaihtelua ja jalostuspohjan riittävää laajuutta. Laskelmat voivat olla vuosittaisia tai sukupolvittaisia (4-5 vuotta). Laskukaava on $4 \cdot Nm \cdot Nf / (Nm + Nf)$, jossa Nm on siitokseen käytettyjen urosten ja Nf siitokseen käytettyjen narttujen määrä. Laskelma on vain suuntaa antava ja antaa yleensä yliarvioita, koska siinä ei huomioida esim. jalostuskoirien sukulaisuussuhteita. Tehollisen populaatiokoon tulisi olla vähintään 200 koirasukupolvessa, jotta voitaisiin taata populaation riittävä monimuotoisuus ja pystyttäisiin minimoimaan geenihävikkiä pitkällä aikavälillä. Populaatiokoko saadaan mahdollisimman suureksi sillä, että kaikkia jalostuskriteerit täyttäviä koiria käytetään tasaisesti jalostukseen; siis ei samaa urosta monelle nartulle, ei uusita samoja yhdistelmiä kerrasta toiseen, sisaruksille käytetään erisukuisia jalostuskumppaneita.

Tehollinen populaatio voidaan laskea sukupolvea kohden, jossa sukupolvi on viisi vuotta. Vuosina 2003-2007 käytettiin jalostukseen yhteensä (Griffon Belge, Griffon Bruxellois ja Petit Brabançon) 53 eri urosta ja 99 eri narttua. Näiden avulla laskettuna saadaan teholliseksi populaatiokooksi $4 \times 53 \times 99 / (53 + 99) = 138$.

Ihannepopulaatio tarkoittaisi toteutuessaan ideaalitulannetta, jossa jalostukseen käytettävistä koirista jokaista urosta ja narttua käytetään vain kerran (mahdollisimman laaja geenimateriaali). Näin ollen tehollinen koko on parhaimmillaan 2x pentueiden lukumäärä. Tehollinen populaatiokoko siis kertoo, kuinka monen eri sukuisen yksilön geeneistä kanta muodostuu. Kun samaa urosta käytetään usealle eri nartulle, tehollisen populaatiokoon osuus ihannepopulaatiosta pienenee. Todellisuudessa urosten (ja narttujen) ollessa sukua keskenään on jalostusmateriaali geneettisesti suppeampi kuin mitä kyseisellä kaavalla laskettu tehollinen populaatiokoko antaa ymmärtää. Siksi sitä voidaankin pitää vain suuntaa näyttävänä, joskin se on hyvä apuväline rodun jalostusmateriaalin monipuolisuutta mitattaessa.

Sukusiitoksessa paritettavat yksilöt ovat toisilleen läheisempää sukua kuin keskimääräinen sukulaisuus populaatiossa.

Mitä läheisempää sukua koirat ovat, sitä suurempi on jälkeläisten sukusiitosprosentti. Sukusiitosprosentin tulisi olla enintään 6,25 %, mikä vastaa serkusten yhdistämistä. Sukusiitosasteen laskenta perustuu yksilöiden välisiin sukulaisuuksiin. Sukulaisuus eli sukulaisuusaste puolittuu aina kun siirrytään yksi polvi taaksepäin. Eli vanhemman ja jälkeläisen sukulaisuusaste on 0,50 eli 50 %. Isovanhemman ja jälkeläisen sukulaisuusaste 0,25 eli 25 % ja isoisovanhemman ja jälkeläisen 0,125 eli 12,5 % jne. Täyssisarusten sukulaisuusaste on myös 50 % ja puolisisarusten vastaavasti 25 %.

Tuontikoira yhdistelmissä sukusiitosprosentti 0 johtuu yleensä sukupuiden lyhyydestä eikä vastaa todellista tilannetta.

Sukupolven ajalta laskettuna keskimääräinen sukusiitosprosentti on ollut noin 3. Griffonkannassa on käytetty paljon tuontikoiria, jolloin yhdistelmän sukusiitosprosentiksi tulee yleisimmin nolla ja tämä laskee rodun sukusiitosprosentin keskiarvoa. Toisaalta taas muutama yhdistelmä, jossa sukusiitosprosentti on korkea, nostaa keskiarvoa.

Kaikkien käytettävissä oleva Kennelliiton KoiratNet -jalostustietojärjestelmästä on ollut hyvä tiedonlähde niin koiranomistajille kuin koiran hankintaa suunnitteleville. Ao. tietokantaa tutkitaan tarkasti ja terveystuloksia sekä sukusiitosasteita seurataan. Rotujemme kohdalla tilastojen seuraamista hankaloittaa rotujen esittäminen erikseen, jolloin osa tilastoista sisältää vääristynyttä tietoa. Kaikki kolme rotumuunnosta tulisi käsitellä yhdessä yhtenä rotuna.

Yhteenveto vuosien 2003-2007 rekisteröinneistä, tehollisesta populaatiosta ja sukusiitosprosentista.

Taulukoita laadittaessa on käytetty lähteenä Suomen Kennelliiton KoiratNet -jalostustietojärjestelmää. Tietokannan sisältöpuutteista johtuen taulukot saattavat sisältää virheitä.

Taulukko 3

Yhteenveto rotujen tiedoista vuosilta 2003-2008

GRIFFON BELGE, GRIFFON BRUXELLOIS, PETIT BRABANÇON YHTEENSÄ	2008	2007	2006	2005	2004	2003	Yhteensä
Pennut (kotimaiset)	130	125	89	78	87	96	606
+Tuonnit	11	7	3	5	1	0	27
Rekisteröinnit yht.	141	132	92	83	88	96	633
Pentueet	40	38	34	30	28	31	200
Pentuekoko keskimääräinen	3,25	3,3	2,6	2,6	3,1	3,1	3,0
Kasvattajat	21	24	22	18	17	17	43
Urokset	22	18	20	17	15	18	53*
Nartut	40	38	34	30	28	31	99*
Tehollinen populaatio	57	49	50	43	39	46	-
Sukusiitosprosentti keskimääräinen	2,45	2,50	3,08	4,13	1,96	3,55	2,94

* =jokainen käytetty narttu/uros laskettu lukuun vain kerran

Jatkossa populaation kannalta olisi hyödyllisintä valita mahdolliset tuontikoirat eri linjoista kuin jo maassa edustettuna olevat koirat.

Vain yhtä rotumuunnosta koskevia taulukoita tutkittaessa on huomioitava, että yhdessä pentueessa voi olla kahta tai kolmea rotumuunnosta ja näin ollen eri rotumuunnoksia koskevissa taulukoissa olevia lukuja ei voi laskea suoraan yhteen.

Taulukko 4

Griffon Belge tilastotietoa vuosilta 2003-2008

GRIFFON BELGE	2008	2007	2006	2005	2004	2003
Pennut (kotimaiset)	35	19	20	14	15	25
Tuonnit	3	1	0	0	0	0
Rekisteröinnit yht.	38	20	20	14	15	25
Pentueet	20	12	9	10	8	12
Kasvattajat	14	10	6	8	5	8
Urokset						
- kaikki	7	8	8	8	5	7
- kotimaiset	5	5	4	7	3	4
- tuonnit	1	3	4	0	1	3

- ulkomaiset	1	0	0	1	1	0
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	5 v 5 kk	2 v 5 kk	3 v 5 kk	4 v	3 v 10 kk	4 v 5 kk
Nartut						
- kaikki	15	12	9	10	8	12
- kotimaiset	15	12	9	10	5	10
- tuonnit	1	0	0	0	3	2
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3 v 6 kk	4 v 11 kk	4 v 2 kk	3 v 7 kk	4 v 2 kk	3 v 9 kk
Isoisät	24	17	13	11	10	18
Isoäidit	27	20	15	15	13	17
Tehollinen populaatio	19	19	17	18	12	18
Sukusiitosprosentti	3,23%	1,54%	1,22%	2,07%	0,40%	0,75%

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Taulukko 5

Griffon Bruxellois tilastotietoa vuosilta 2003-2008

GRIFFON BRUXELLOIS	2008	2007	2006	2005	2004	2003
Pennut (kotimaiset)	51	43	33	31	35	24
Tuonnit	4	1	2	2	0	0
Rekisteröinnit yht.	55	44	35	33	35	24
Pentueet	25	21	19	17	16	12
Kasvattajat	16	14	12	13	9	8
Urokset	1					
- kaikki	6	11	13	13	9	9
- kotimaiset	4	7	8	9	7	5
- tuonnit	2	4	5	2	1	4
- ulkomaiset	0	0	0	2	1	0
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	4v	2 v 6 kk	2 v 6 kk	3 v 3 kk	3 v 4 kk	5 v 2 kk
Nartut						
- kaikki	19	21	19	17	16	12
- kotimaiset	15	21	16	17	15	10
- tuonnit	3	0	3	0	1	2
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3 v 9 kk	3 v 5 kk	3 v 9 kk	3 v 1 kk	4 v	4 v 7 kk
Isoisät	26	22	23	25	16	19
Isoäidit	29	28	29	30	21	18
Tehollinen populaatio	18	29	31	29	23	21
Sukusiitosprosentti	2,40%	2,97%	3,36%	2,24%	0,95%	2,16%

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Taulukko 6

Petit Brabançon tilastotietoa vuosilta 2003-2008 Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

PETIT BRABANÇON	2008	2007	2006	2005	2004	2003
Pennut (kotimaiset)	44	63	36	33	37	48
Tuonnit	4	5	1	3	1	0
Rekisteröinnit yht.	48	68	37	36	38	48
Pentueet	21	25	19	14	16	20
Kasvattajat	16	19	17	8	14	13
Urokset	2					

- kaikki	8	11	15	10	12	14
- kotimaiset	5	7	9	8	8	8
- tuonnit	2	4	5	1	3	5
- ulkomaiset	1	0	1	1	1	1
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	2 v 2 kk	2 v 6 kk	2 v 9 kk	3 v 2 kk	4 v 9 kk	4 v 6 kk
Nartut						
- kaikki	7	25	19	14	16	20
- kotimaiset	7	24	17	13	13	16
- tuonnit	2	1	2	1	3	4
- keskimääräinen jalostuskäytön ikä	3 v 6 kk	3 v 8 kk	3 v 5 kk	3 v 3 kk	3 v 3 kk	3 v
Isoisät	23	29	25	20	19	24
Isoäidit	30	42	35	25	26	31
Tehollinen populaatio	15	31	34	23	27	33
Sukusiitosprosentti	1,79%	2,55%	2,49%	7,75%	2,31%	5,43%

Taulukoiden 4, 5 ja 6 osalta voidaan kommentoida seuraavaa:

- urosten ja narttujen käytön suhde on lähes kaikissa taulukoissa 2:1 mikä viittaa urosten liikakäyttöön
- sukusiitosprosentti on kohtuullinen johtuen muutaman tuontiuoksen runsaasta käytöstä.
- tuontikoirien osuus on verrattain pieni, johtuen kasvattajien pienestä määrästä. Valtaosa kasvattajista kasvattaa pentueen harvakseltaan käyttäen jo maahantuotuja näyttelyttähtiä.

Käytetyimmät jalostuskoirat

Yksittäisen jalostuskoiran jälkeläismäärä saisi kokonaisuudessaan olla korkeintaan se lukumäärä, joka vastaa 5 prosenttia yhden sukupolven aikana rekisteröidyistä koirista.

Yksittäisen jalostuskoiran liikakäytöksi voidaan lukea yli 10 % osuudet kahtena peräkkäisenä vuonna syntyneistä pennuista tai yli 5 % osuudet sukupolvea kohden eli noin viitenä peräkkäisenä vuonna syntyneistä (Suomen Kennelliiton Jalostuksen tavoiteohjelman mallirunko).

Jokainen runsaasti käytetty koira levittää myös haitallisia geeniversioita.

Peruseriaatteena terveelle kannalle siis on, että yhdellä uroksella ei saa olla enempää kuin 5 % jälkeläisiä omana sukupolvena. Sukupolvella käsitetään tässä viiden vuoden ajanjaksoa. Seuraavassa esitetyn tilastotiedon perusteella voidaan havaita joidenkin urosten selkeästi suurempaa jalostuskäyttöä suhteessa muihin uroksiin ja jopa huomattavasti yli viiden prosentin menevää liikakäyttöä. Käytetyimmät urokset ovat olleet näyttävästi esillä koiranäyttelyissä ja/tai tuontikoiria.

Suomessa syntyneitä griffoneita on rekisteröity viimeisen viiden vuoden aikana seuraavasti: Griffon Belge 93 pentua, Griffon Bruxellois 166 ja Petit Brabançon 217, joka tekee yhteensä 476 griffon pentua. Tämän mukaan laskettuna saadaan yhden uroksen käyttömääräksi sukupolven aikana korkeintaan 24 pentua.

Uroksia joiden jälkeläismäärät ylittävät tuon 5 % rajan, ei käytetä enää jalostuksen.

Taulukko 7

Käytetyimmät urokset tarkastelujaksolta 2003-2008

	%osuus	vanhemmat	isovanhemmat	pennut		
				yhteensä	pentueet	toisessa polvessa
1 MAFIOSSO CORSAIREY CASCH 2005 brab tuonti	11,82%	<i>i. GEOFFROY VALIS BOHEMIA</i>	<i>ii. LEO BELGICUS UNITED COLORS</i>	84	24	24
	12%	<i>e. SENTA Z KOMPAS ROSE</i>	<i>ie. BREDA BAJA CHIC</i> <i>ei. BOHOUS OD VLCHIHO PRAMENE</i> <i>ii. RATCATCHER'S ELEKTRAS</i>			

2	BARNFALL BLACK FLASH 1999 belge tuonti	24,52%	i. STOPFORD HAROLD ANGEL	ii. STOPFORD MILITARY COO ie STOPFORD SUE MEFIRST	83	28	203
		25%	e. BARNFALL BLACK BEAUTY	ei. DOZMARE DISTINCTIVE ee. ANNSOLS PENNY BLACK			
3	HUVIKUMMUN REMARKABLE RED 2003 brux	13,85%	i. BARNFALL BLACK FLASH	ii. STOPFORD HAROLD ANGEL ie. BARNFALL BLACK BEAUTY	52	20	61
		14%	e. GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE	ei. GAYSTOCK LE BIEN FAIT ee. MENWINNION TRINKET			
4	PACEY MASK OF ZORRO 1999 belge	7,10%	i. JAYDEAN VOYAGER	ii. MARQUANT HE'S RETT ie. JAYDEAN FIRST LOVE	29	9	25
		42%	e. ZAZOU ZIAO ZINZANO	ei. ZAZOU ZÄRLEKENS FRUKT ee. HUVIKUMMUN HAPPYNEWSALMAS			
5	LEO BELGICUS VIVA VOLTA 2005 brab tuonti	4,03%	i. RATCATCHER'S ODYSSEUS	ii. MARQUANT YES SIR ie. RATCATCHER'S ILYTHIA	28	7	12
		38%	e. LEO BELGICUS FIRE-CRACKER	ei. ST JOHNS SENTIMENTAL JOURNEY ee. RED HOT HOTTENTOT'S ATTRACTION			
6	HASSUNASSUN JYMYJUTTU 2006 brab	3,75%	i. DONZEATA ROYAL HERITAGE	ii. MARQUANT BEVIN BOY AT MIRROY'S ie. DONZEATA PRINCESS ROYALE	28	7	0
		43%	e. LEO BELGICUS WALTZIN'MATILDA	ei. GAYSTOCK LE PAS DE TOUT ee. RED HOT HOTTENTOT'S ATTRACTION			
7	YVAR OF BALUCHISTAN 1999 brab tuonti	6,34%	i. XANTHOS OF BALUCHISTAN	ii. STARBECK ROBERTO ie. STARBECK RED SHOES	22	8	35
		18%	e. RICKSHAW'S ALL BETS OFF	ei. MARQUANT ACADEMY AWARD ee. RICKSHAW'S SOUND OF SILENCE			
8	PAN-BAGNAT DE LA BANDE A WICKETT 1999 brab tuonti	2,88%	i. LEO BELGICUS ROCK'N ROLL	ii. AMADEUS WOLFGANG ie. RED HOT HOTTENTOT'S ATTRACTION	22	4	12
		59%	e. LEO BELGICUS ADAGIO	ei. SAM I AM OF ST JOHN ee. LEO BELGICUS PAS DE DEUX			
9	CILLEINE ROCK'N ROLL 2004 brab tuonti	1,15%	i. TUTTLEBEES INNOVATION TO CILLEINE	ii. MARQUANT BEVIN BOY AT MIRROY'S ie. TUTTLEBEES QUEST-ON- AIR	17	6	0
		86%	e. BROOMLEAF BEGUINE OF CILLEINE	ei. STOWLODGE ROCKIN'ROBIN ee. CILLEINE FOXTROT			
10	WALLIANTS NOUGAT 2002 brux tuonti	2,46%	i. JAYDEAN TOP GUNN	ii. LIAMFORD BLACK FOR GOOD TO MARQUANT ie. JAYDEAN BEAU BELL	16	6	9
		66%	e. MONKEY BIZNIZ MISS CHIEF	ei. OPERASTAR NEMORINO ee. MARQUANT THE TEMPTRESS			

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Taulukossa % osuus tarkoittaa kyseisen uroksen pentujen osuutta rekisteröityjen pentujen kokonaismäärästä tilastointiaikana ja kumulatiivinen % kertoo kuinka monta prosenttia tilastointiaikana rekisteröidystä pennuista eniten jalostukseen käytetyt urokset ovat yhteensä siittäneet.

Taulukko 8

10 eniten käytettyä urosta vuosina 1988-2008

		vanhemmat	isovanhemmat	pennut		
				yhteensä	pentueet	toisessa polvessa
1	WINDTROTTER S AL JOLSON 1884 (tuonti) i brux	i. SHANDOR S GREMLIN e. BIG MAMMA S MAMMIE	ii. SHAREEN SMOOTH WALKER ie. REVERIE S POPIN FRESH ei. ARWAY S ELYSEE S ANTHONY ee. BIG MAMMAS MISS PIGGY	170	51	351
2	WINDTROTTER'S BILLY BOY 1990 (tuonti) brux	i. ELYSEE'S NELSON EDDY e. PAMJO'S APHRODITE CHANTYMAN	li iSTARBECK CORPORAL CLINGER ie ELYSEE'S GRETA GARBO ei BREAU DEE'S DANDEE KISSER ee CHANTYMAN AMELIA DESPARK	164	51	184
3	MAFIOSSO CORSAIREY CASCH 2005 (tuonti) brab	i. GEOFFROY VALIS BOHEMIA e. SENTA Z KOMPAS ROSE	ii. LEO BELGICUS UNITED COLORS ie. BREA BAJA CHIC ei. BOHOUS OD VLCIHO PRAMENE ii. RATCATCHER'S ELEKTRAS	84	24	24
4	BARNFALL BLACK FLASH 1999 (tuonti) belge	i. STOPFORD HAROLD ANGEL e. BARNFALL BLACK BEAUTY	ii. STOPFORD MILITARY COO ie STOPFORD SUE MEFIRST ei. DOZMARE DISTINCTIVE ee. ANNSOLS PENNY BLACK	83	28	203
5	HUVIKUMMUN HEROS' BESTMAN s. 1989 brux	i. GAYSTOCK L'HEROS e SUTIPARRAN HAPPY ALLISON	li GAYSTOCK LE NOUVEAU ie GAYSTOCK LA TOPAZE ei WINDTROTTER S AL JOLSON ee KELIM S MANY HAPPY RETURNS	70	22	131
6	COT'N'WD TIME SQUARE s. 1997 (tuonti) brux	I SHENDEN SPECIAL VINTAGE e. PAMELOT'S ORNAMENT	li SHENDEN GERSHWIN ie SHENDEN GAZELLE ei NORKUS' MR WIZ OF TREYACRES ee PAMELOT'S IMOGENE	67	19	101
7	HUVIKUMMUN LUCKY STAYHAPPY s. 1990 brab	I WINDTROTTER S AL JOLSON E HUVIKUMMUN HAPPY WITHHONDA	li SHANDOR S GREMLIN ie BIG MAMMA S MAMMIE ei HUVIKUMMUN UTOPIAN LORENCE ee SUTIPARRAN HAPPY ALLISON	60	19	121
8	HUVIKUMMUN REMARKABLE RED 2003 brux	I BARNFALL BLACK FLASH e. GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE	ii. STOPFORD HAROLD ANGEL ie. BARNFALL BLACK BEAUTY ei. GAYSTOCK LE BIEN FAIT ee. MENWINNION TRINKET	52	20	61
9	HUVIKUMMUN LUCKYMIINOHAIRA s. 1996 brab	i. HUVIKUMMUN LUCKY STAYHAPPY e. HUVIKUMMUN HEROS SEIS SADE	ii. WINDTROTTER S AL JOLSON ie. HUVIKUMMUN HAPPY WITHHONDA ei. GAYSTOCK L'HEROS ee. SUTIPARRAN HAPPY ALLISON	52	19	51
10	STARBECK SINFUL SECRET s. 1988 (tuonti) brux	i. STARBECK CITATION e. STARBECK COURTESAN	ii. STARBECK CHINDIT ie. STARBECK CRISTABELLE ei. SPEEDWELL PROSPER ee. STARBECK CZINZARA	47	15	34

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Enemmän kuin yksittäisen uroksen jalostuskäyttö, kertoo sen vaikutuksesta kantaan sen omien jälkeläisten käyttö jalostukseen. Vaikka yksilöllä olisi runsaasti jälkeläisiä, jos nämä eivät lisäänty jää ko. yksilön vaikutus kantaan pieneksi. Jatkossa jalostukseen käytettävien urosten keskinäiseen sukulaisuuteen tulee kiinnittää entistä enemmän huomiota.

Tilastotiedot osoittavat, että tiettyjä uroksia ja niiden jälkeläisiä on käytetty jalostukseen erittäin runsaasti. Tämä voidaan todeta selvästi kun katsotaan kymmentä eniten käytettyä urosta vuosilta 1988-2007 (taulukko 8) ja niiden jälkeläismäärää toisessa polvessa. Tilastotiedon perusteella voidaan todeta, että maassamme on esiintynyt yksittäisten urosten liikakäyttöä jalostuksessa jo pitemmän aikaa.

Taulukko 9

Jalostukseen 10 käytetyintä narttua ajalta 2000-2008

		vanhemmat	isovanhemmat	pennut		
				yhteensä	pentueet	toisessa polvessa
1	HUVIKUMMUN RED SWEETS brux 2000	i. WINDTROTTER'S BILLY BOY e. GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE	ii. ELYSEE'S NELSON EDDY ie. PAMJO'S APHRODITE CHANTYMAN ei. GAYSTOCK LE BIEN FAIT ee. MENWINNION TRINKET	20	5	39
2	MUSTAN RUHTINATTAREN MISS SUSIE belge 2000	i. NIKSULAN MY BLACK DREAM e. MUSTAN RUHTINATTAREN MISS FATIMA	ii. LEO BELGICUS JUMPING JEWEL ie NIKSULAN GUESS MY MUM ei. FABIAN ee. MUSTAN RUHTINAAN MISS MATILDA	19	5	34
3	HANIBONNIENELLY brux 1998	i. NIKSULAN MR AL'S NICKY e. MOONLIGHT	ii. ALVERMANNEKE V.D. PLATTE BELSKES Ie. NIKSULAN MISS HEROS ALFA Ei. WINDTROTTER'S BILLY BOY ee. NIKSULAN MISS HEROS ALFA	17	6	20
4	HUVIKUMMUN SCHWARZ JUXJUX belge 2003	i. BARNFALL BLACK FLASH e. HUVIKUMMUN RED SWEETS	ii. STOPFORD HAROLD ANGEL Ie. BARNFALL BLACK BEAUTY Ei. WINDTROTTER'S BILLY BOY ee. GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE	15	4	21
5	HUVIKUMMUN HEROS' SCHWARZE belge 2001	i. BARNFALL BLACK FLASH e. HUVIKUMMUN HEROS'MESIMARJA	ii. STOPFORD HAROLD ANGEL Ie. BARNFALL BLACK BEAUTY ei. COT'N'WD TIME SQUARE ee. HUVIKUMMUN HEROS' JASMIINI	15	4	34
6	PIKKANAN ROKKI RUUSU belge 2004	i. BRAIDS BOOGIE WOOGIE e. HUVIKUMMUN HEROS' SCHWARZE	ii. BACKÄNGENS ELECTRIC BOY Ie. ORRALYCKAN'S JULIA Ei. BARNFALL BLACK FLASH ee. HUVIKUMMUN HEROS'MESIMARJA	14	3	8
7	NINETH ZARA brab 2002	i. BARNFALL BLACK FLASH e. NINETH REETTA-REBEKKA	ii. STOPFORD HAROLD ANGEL Ie. BARNFALL BLACK BEAUTY ei. BATMAN ee. NINETH LILI MARLEEN	14	3	14
8	HUVIKUMMUN PRINCESS SQUARE brab 2000	i. COT'N'WD TIME SQUARE e. HUVIKUMMUN SMOOTH DIAMOND	ii. SHENDEN SPECIAL VINTAGE Ie. PAMELOT'S ORNAMENT Ei. GAYSTOCK DU BON MOT ee. HUVIKUMMUN HER GOLDEN OYES	14	5	14
9	PIKKANAN HEROS' MS MARPLE belge 2002	i. HUVIKUMMUN HEROS'BEETHOVEN e. NÄREPUISTON TUMMAJATULINEN	ii. HUVIKUMMUN HEROS BESTMAN Ie. GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE ei. OF CHEEREA COXY ee. NÄREPUISTON NIRPPANOKKA	12	4	13
10	HUVIKUMMUN RED DREAMS brux 2000	i. HUVIKUMMUN PRINSSI ULJAS e. HUVIKUMMUN RED SWEETS	ii. HUVIKUMMUN REMARKABLE RED Ie. HUVIKUMMUN PRINCESS SQUARE ei. WINDTROTTER'S BILLY BOY ee. GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE	11	2	0

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Taulukko 10

20 eniten käytettyä narttua vuosina 1988-2008

		vanhemmat	isovanhemmat	pennut		
				yhteensä	pentuet	toisessa polvessa
1	GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE (tuonti) brux 1994	i. GAYSTOCK LE BIEN FAIT e. MENWINNION TRINKET	ii. PEARMAIN MAESTRO BY GAYSTOCK ie. GAYSTOCK L'AMANTE ei. MENWINNION BASIL THYME ee. MENWINNION ROSEHIP	31	9	116
2	SUTIPARRAN HAPPY ALLISON Brux 1986	i. WINDTROTTER S AL JOLSON e. KELIM S MANY HAPPY RETURNS	ii. SHANDOR S GREMLIN ie. BIG MAMMA S MAMMIE ei. SUNDOWN WILLOWGLEN VON KELIM ee. KELIM S DEVIL IN HER HEART	30	8	171
3	HUVIKUMMUN HEROS SEIS SADE Brux 1988	i. GAYSTOCK L'HEROS e. SUTIPARRAN HAPPY ALLISON	ii. GAYSTOCK LE NOUVEAU ie. GAYSTOCK LA TOPAZE ei. WINDTROTTER S AL JOLSON ee. KELIM S MANY HAPPY RETURNS	25	7	71
4	HUVIKUMMUN GOLDEN SHESMURF brux 1986	i. WINDTROTTER S AL JOLSON e. HUVIKUMMUN GOLD TASVITANJA	ii. SHANDOR S GREMLIN ie. BIG MAMMA S MAMMIE ei. BELLEGRINON AGOSDINO ee. GAYSTOCK GOLD BLEND	25	7	74
5	GAYSTOCK LA MOLLIERE (tuonti) brux 1994	i. GAYSTOCK L'IMPOSANT e. MENWINNION TRINKET	ii. GAYSTOCK L'INCROYABLE ie. MENWINNION BACHELOR BUTTON ei. MENWINNION BASIL THYME ee. MENWINNION ROSEHIP	23	5	23
6	NIKSULAN GUESS MY MUM 1988 belge	i. GAYSTOCK TOUT A COUP e. MUSTAN RUHTINAAN KANELI	ii. SKIBBEREEN SHANDAFF DANIEL ie. GAYSTOCK LA BABICHE ei. HUBBA-BUBBA ee. ANNA	22	6	38
7	HUVIKUMMUN HAPPY WITHHONDA brux 1987	i. HUVIKUMMUN UTOPIAN LORENCE e. SUTIPARRAN HAPPY ALLISON	ii. HUVIKUMMUN HEROS NUMBERUFO ie. HUVIKUMMUN MISS AS MARILYN ei. WINDTROTTER S AL JOLSON ee. KELIM S MANY HAPPY RETURNS	22	7	111
8	HUVIKUMMUN RED SWEETS 2000 brux	i. WINDTROTTER'S BILLY BOY e. GAYSTOCK LA BIEN-FAISANCE	ii. ELYSEE'S NELSON EDDY ie. PAMJO'S APHRODITE CHANTYMAN ei. GAYSTOCK LE BIEN FAIT ee. GAYSTOCK L'AMANTE	20	5	39
9	HUVIKUMMUN SMOOTH DIAMOND Brab 1996	i. HUVIKUMMUN IHMEMISTER J R e. HUVIKUMMUN HER GOLDEN OYES	ii. MENWINNION BASIL THYME ie. GAYSTOCK LA BONNE FEMME ei. WINDTROTTER S AL JOLSON ee. HUVIKUMMUN GOLDEN SHESMURF	20	6	32
10	HUVIKUMMUN DIE VILMIVAMPPI brab	i. HUVIKUMMUN IHMEMISTER J R e. HUVIKUMMUN GOLDEN SHESMURF	ii. GAYSTOCK TOUT A COUP ie. HUVIKUMMUN DOLIVIA ei. WINDTROTTER S AL JOLSON ee. HUVIKUMMUN GOLD TASVITANJA	20	5	4

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Myös nartun vaikutus kantaan voi olla suuri. Parhaiten se näkyy joidenkin narttujen toisen polven jälkeläismäärässä (taulukko 10).

Käytetyimpien narttujen joukossa (taulukko 9 ja 10) tulee esille myös käytetyimpien urosten vaikutus narttujen isinä ja isoisinä.

Kun tarkastellaan eniten jalostukseen käytettyjen koirien sukulaisuussuhteita, voidaan todeta tilanteen rodussamme olevan huolestuttava. Muutamien urosten erittäin runsas käyttö jalostukseen eli ns. matadori-urosten käyttäminen aiheuttaa nopeasti geenipohjan pienenemistä. Jalostukseen käytettävien urosten määrä tulisi olla mahdollisimman suuri, mutta yhtä lailla myös jalostukseen käytettävien narttujen määrän tulisi olla suuri. Lisäksi laajan geenipoolin ylläpitäminen vaatii, että mahdollisimman monen eri pentueen pentuja tulisi käyttää hyödyksi jalostuksessa.

Tutkittaessa nykyisiä yhdistelmiä kuudesta kahdeksaan sukupolvea taaksepäin voidaan todeta, että monien yhdistelmien takaa löytyy useamman kerran samoja runsaasti käytettyjä koiria. Rotuyhdistys neuvookin mahdollista yhdistelmää mietittäessä tutkimaan sukutauluja ja niissä esiintyviä koiria mahdollisimman monta sukupolvea taaksepäin, sillä mitä enemmän ja mitä lähempänä uroksella ja nartulla on samoja kantavanhempia, sitä korkeampi on niiden välinen sukulaisuussuhde ja pentujen sukusiitosaste.

Rekisteröinnit ulkomailla

Taulukko 11

Rekisteröinnit alkuperämaassa Belgiassa 2000-2006							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Griffon Belge	19	10	7	8	13	11	16
Griffon Bruxellois	41	42	24	40	40	23	35
Petit Brabançon	27	30	28	22	30	19	34

Lähde Club Royal du Petit Griffon, du Brabançon et de l'Epagneul NC

Taulukko 12

Rekisteröinnit Ruotsissa 2006-2000							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Griffon Belge	10	25	20	33	42	54	37
Griffon Bruxellois	38	35	63	97	70	103	87
Petit Brabançon	22	33	30	77	74	88	100

Lähde Svenska Griffonsektionen

Taulukko 13

Rekisteröinnit Hollannissa			
	2004	2005	2006
Griffon Belge	10	12	3
Griffon Bruxellois	15	23	11
Petit Brabançon	23	25	7

4.2 Luonne ja käyttöominaisuudet

Griffonin tulee olla luonteeltaan tasapainoinen, valpas, itsetietoinen, omistajaansa hyvin kiintynyt, ystävällinen ja erittäin tarkkaavainen pieni koira. Sen ei tule olla arka eikä aggressiivinen.

Pääsääntöisesti Suomen griffonit vastaavat luonteensa puolesta rotumääritelmää ja rodun käyttötarkoitusta seurakoirana. Griffon on luonteeltaan myös jonkin verran vahtiviettiäinen. Se tarkkailee ympäristöään ja osoittaa herkästi haukulla, jos joku lähestyy sen reviiriä.

Griffonin luonteesta ei ole kerätty mitään tilastoitavaa tietoa.

Agility griffonit 2008

Taulukko 14

mini-III			
mini-3E	mini-3 EH	mini- 3 H	mini-3
9 tulosta	4 tulosta	2 tulosta	5 tulosta
mini-II			
mini-2-E	mini-2	mini-2H	mini-2
1 tulosta	4 tulosta	4 tulosta	4 tulosta
midi-I			
midi-1E			
2 tulosta			
mini-I			
mini1E	mini-1 EH	mini-1H	mini-1-
6 tulosta	5 tulosta	13 tulosta	16 tulosta

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Griffoneita on osallistunut tottelevaisuuskokeseen 2003-2008

Taulukko 15

	2008	2007	2006	2005	2004	2003
VOI3		1 tulosta				
VOI0	2 tulosta	1 tulosta				2 tulosta
yhteensä	2 tulosta	2 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	2 tulosta
AVO1		1 tulosta				1 tulosta
AVO2		1 tulosta	3 tulosta			1 tulosta
AVO3		1 tulosta	2 tulosta			
yhteensä	0 tulosta	3 tulosta	5 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	2 tulosta
ALO1				2 tulosta		1 tulosta
ALO2	2 tulosta			2 tulosta		
ALO3	1 tulosta			1 tulosta		
ALO0	1 tulosta					
yhteensä	4 tulosta	0 tulosta	0 tulosta	5 tulosta	0 tulosta	1 tulosta

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

4.3 Terveys

On todettava, ettei griffoneilla ole tällä hetkellä sellaista terveystietoa, minkä perusteella voitaisiin rodun nykyisestä terveydentilasta tehdä luotettavia tilastollisia arvioita.

Ilmoitetut sairaustapaukset ovat lähinnä satunnaisia. Sairastapauksista rotuyhdistykselle tuleva tieto perustuu virallisia silmä- ja polvitarkastustuloksia lukuun ottamatta koiranomistajien ja kasvattajien vapaaehtoisin ilmoituksiin. Vuonna 2008 jalostustoimikunta teki griffoneiden terveystarkastuksen 15:lle eläinlääkärille tai eläinlääkäriasemalle, joista kahdelta saatiin vastaus (LIITE 4).

Vuoden 2010 aikana on tarkoitus teettää laajempi terveystarkastus koko jäsenistölle, jotta rodun terveystilanteesta saataisiin kattavampi näkemys. On koko rodun etu, että jäsenistö ottaa terveystarkastuksen vakavasti ja vastaa siihen totuudenmukaisesti.

Koska rotu on lyhytkalloinen, esiintyy rodulla jonkin verran tähän rakenteeseen liittyviä vikoja.

Polvilumpion sijoiltaanmeno eli patella luksaatio esiintyy rodussa kaiken asteisina.

Silmäsairauksista perinnöllinen harmaakahi on yleisin ja uusimmissa virallisissa tutkimustuloksissa sitä on alkanut esiintyä huolestuttavasti, vaikkakin tapauksia on tässä vaiheessa vain muutama.

Syringomyelia on sairaus, jota on tavattu griffoneilla niin ulkomailla kuin Suomessakin. Tulisi huolehtia siitä, ettei tämä sairaus pääse leviämään rodussamme kohtalokkain seurauksin. Sairauden voi todeta ainoastaan magneettikuvaamisen avulla. Jalostuskoirat tulisi MRI-kuvata.

Perinnöllisiin sairauksiin ja vikoihin liittyvät yleiset jalostussuositukset

Perinnöllisiä sairauksia sekä sellaisia, joihin taipumus on perinnöllinen, tavataan koirilla runsaasti. Sairasta tai viallista koiraa ei pidä käyttää jalostukseen eikä sairaan jälkeläisen tuottanutta yhdistelmää saa uusia. Sairaam koiran vanhempia voidaan käyttää jalostukseen rajoitetusti, mutta on seurattava syntykö saman sairauden vaivaamia jälkeläisiä eri yhdistelmistä. Jos sellaisia syntyy, ei koiraa suositella käytettäväksi jalostuksessa. Sairaam koiran pentuesisarukset tulee tutkia ko. sairauden osalta. Uutta tietoa näiden sairauksien periytymisestä pyritään saamaan ja sen perusteella voidaan antaa uusia rajoitussuosituksia. Sairaudet diagnosoidaan kunkin sairauden vaatimalla tavalla.

Luonne

Griffonin tulee olla myös luonteeltaan tasapainoinen, valpas ja itsetietoinen sekä erittäin tarkkaavainen. Selvä arkuus ja aggressiivisuus ovat hylkääviä virheitä. Griffoneilla esiintyy arkuutta. Arkuus ei kuulu griffonin luonteenpiirteisiin ja siitä tulee jalostuksella pyrkiä eroon. Jalostukseen ei tulisi lainkaan käyttää arkoja tai aggressiivisiä griffoneita. Griffon, jolla on oikea griffontemperamentti esiintyy itsevarmasti häntä ylhäällä.

4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet

Rodut griffon belge, griffon bruxellois ja petit brabançon eivät kuulu Suomen Kennelliiton perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelmaan (PEVISA).

4.3.2 Suomessa rodulla todetut merkittävät sairaudet

PERINNÖLLINEN HARMAAKAIHI eli hereditaarinen katarakta samentaa silmän linssin osittain tai kokonaan. Tunnettujen muotojen periytymismekanismi on yleensä autosomaalinen resessiivinen, mutta useimpien muotojen periytymismallia ei tiedetä. Sairauden alkamisikä vaihtelee suuresti. Perinnöllinen kaihi on yleensä molemminpuolinen ja johtaa sokeuteen, jos linssien samentuminen on täydellinen. Jos kaihisamentuma jää hyvin pieneksi, sillä ei ole vaikutusta koiran näkökykyyn. Katarakta eli kaihi voi olla perinnöllinen tai ei perinnöllinen, synnynnäinen tai hankittu. Syntymän ja 8 viikon iän välillä todetut kataraktat ovat synnynnäisiä. Esimerkkinä hankitusta kataraktasta voidaan mainita sokeritautiin liittyvä, hyvin nopeasti täydelliseksi kaihiksi kehittyvä katarakta. Muita esimerkkejä hankitusta kaihista ovat esimerkiksi vanhuuden kaihi eli nukleaariskleroosi ja PRA:han liittyvä toissijainen kaihi. Ns. nukleaariskleroosi eli linssin kovettuminen vanhalla koiralla ei ole varsinainen kaihimuutos, vaan normaaliin ikääntymiseen liittyvä muutos, jossa linssin ydin muuttuu 'opaalinharmaaksi'. Näkökykyyn se ei vaikuta. Perinnöllinen kaihi voidaan todeta perinnöllisten silmäsairauksien varalta tehtävässä silmätutkimuksessa. Erityisen tärkeää kaihin toteamisessa on viralliseen silmätutkimukseen kuuluva biomikroskooppitutkimus. Kaihi voidaan poistaa leikkauksella fakoemulsifikaatiomenetelmällä. Paras leikkaustulos saadaan, kun leikkaus tehdään ennen kuin kaihimuutos on täydellinen. Hoidon edellytyksenä on se, että silmänpohja on terve. Perinnöllinen katarakta voi esiintyä yhdessä PRA:n kanssa, yleensä PRA:han liittyy kuitenkin ns. toissijainen kaihi. Harmaakaihia sairastavaa koiraa ei tule käyttää jalostukseen.

Patella luksaatio

Polvinivelen rakenteelliset heikkoudet altistavat patellaluksaatiolle eli polvilumpion sijoiltaan menolle. Jalka-asento on virheellinen ja polvilumpion telaurat ovat liian matalat. Patellaluksaatiota esiintyy suhteellisen runsaasti kääpiöroduilla ja sellaisilla suuremmilla roduilla, joilla on suora takajalka. Periytyvyyden mekanismi ei ole tiedossa. Pienikokoisilla roduilla polvilumpio luksoituu yleensä sisäänpäin (mediaalisesti).

Patellaluksaatio on synnynnäinen ja jaetaan vian vakavuuden perusteella neljään eri asteeseen. Eläinlääkäri tutkii polvet tunnustelemalla. I - asteen luksaatiot ovat tavallisesti oireettomia eivätkä kaipaa hoitoa. II- ja III - asteen luksaatioissa koiralla havaitaan selviä liikkumisvaikeuksia. Ravatessaan koira koukistaa hetkittäin raajaansa sen sijaan että tukeutuisi sillä maahan (polvilumpio on luiskahtanut pois paikoiltaan), ja jatkaa sitten normaalia ravia (polvilumpio on palautunut paikoilleen). IV - asteen luksaatioissa polvilumpio on pysyvästi pois paikoiltaan. Usein oireet huomataan tapaturman jälkeen, vaikka kyseessä on synnynnäinen vika.

Lievien patellaluksaation muotojen hoidoksi riittää yleensä lepo ja kipulääkitys. Vaikeat patellaluksaatiot on hoidettava kirurgisesti. Vaikeimman asteen luksaatioissa hoito voi vaatia useita leikkauksia ja ennuste voi olla huono.

Putmannin asteikolla 1.-asteen polvet voidaan yhdistää tervepolvisen 0/0 kanssa ja asteen 2. tai 3.,-4. koiria ei tule käyttää jalostukseen.

Taulukko 16 Polvitutkimustulostilasto vuosilta 2000-2008

Vuosi	polvitut- kittuja	0/0	0/1 tai 1/0	0/2 tai 2/0	1/1	1/2 tai 2/1	2/2	3/0	1/3	2/3	3/3
2000	11	11									
2001	13	9	1		1	1	1				
2002	24	18	2		2		2				
2003	20	14	3		1	1	1				
2004	21	18			2	1					
2005	15	13	2								
2006	22	20	1								1
2007	24	18	2	1	2		1				
2008	58	46	3	1	1		3	1	1	1	

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Tutkittuja koiria on rekisteröintimääriin nähden vähän, jolloin johtopäätösten tekeminen on vaikeaa.

4.3.3 Muita rodulla Suomessa esiintyviä ongelmia ja sairauksia

Rotuyhdistyksellä ei ole tällä hetkellä käytettävissä SKL:n KoiraNetin lisäksi luotettavaa tilastotietoa rodulla Suomessa esiintyvistä sairauksista. Seuraavaan esitykseen on koottu KoiraNetistä sekä eri artikkeleista ja tietolähteistä Suomessa yleisesti esiintyviä sairauksia ja vikoja.

Silmäsairaudet

Silmissä esiintyvistä sairauksista ja vioista tulisi ilmoittaa kasvattajalle sekä rotuyhdistyksen jalostustoimikunnalle.

Seuraavassa käsiteltäviä silmäsairauksia ja vikoja on esiintynyt vuosina 1990-2007 syntyneillä griffoneilla virallisten silmätutkimustulosten mukaan. Ainoa PRA-tapaus on ollut 1990 syntyneellä koiralla, jonka jälkeen sairautta ei ole esiintynyt virallisissa tuloksissa. Geograafinen RD tapaus on todettu vuonna 2004 syntyneellä tuontikoiralla, jolla on jälkeläisiä.

Kivuliaita/ärsyttäviä silmäsairauksia ovat entropium, ektropion, distichiasis/ektooppiset ciliat, trichiasis, linssiluksaatio, kuivasilmäisyys ja keratitiis.

Pahimmillaan kipua ja sokeutta aiheuttavat silmäsairaudet, kuten retinan dysplasia (geograafinen ja totaali), katarakta, linssiluksaatio ja retinan degeneraatio (PRA) ovat aina perinnölliseksi epäiltyjä vakavia silmäsairauksia kaikilla roduilla.

Lisäksi Suomen Kennelliiton silmäsairaustyöryhmä on päättänyt, että distichiasis, ektooppiset ciliat, ektropion, entropion ja trichiasis tallennetaan perinnöllisinä silmäsairauksina kaikilla roduilla.

RD, verkkokalvon vajaakehitys

RD (retinan dysplasia eli verkkokalvon synnynnäinen kehityshäiriö) jaetaan kolmeen muotoon, multifokaaliin (MRD), geografiseen (GRD) ja totaaliin (TRD). MRD:ssa verkkokalvolla näkyy yksittäisiä poimuja, jotka syntyvät verkkokalvon paikallisen virhekehityksen seurauksena. Poimujen määrä voi vaihdella. MRD ei vaikuta näkökykyyn. GRD:ssa verkkokalvo on väärin kehittynyt laajemmalla alueella, mikä voi vaikuttaa koiran näkökykyyn ja TRD:ssa verkkokalvo on kokonaan irtautunut, mikä aiheuttaa silmän täydellisen sokeuden. MRD-muutokset eivät pahene iän myötä, vaan saattavat pikemminkin osittain hävitä näkyvistä vanhemmiten. GRD:aan saattaa iän myötä liittyä paikallista verkkokalvon rappeumaa muutoksen alueella. Useilla roduilla RD:n on todettu periytyvän väistävasti. Eri RD-muotojen välistä geneettistä yhteyttä ei tunneta.

GRD ja TRD sairasta koiraa ei saa käyttää jalostukseen.

LINSSILUKSAATIO (luxatio lentis): Silmän linssi irtoaa ripustumistaan ja liikkuu joko silmän etu- tai takaosaan. Linssin irtoaminen ja kulkeutuminen silmän etuosaan aiheuttaa silmän sisäisen nestekierron häiriintymisen ja silmään kehittyä voimakas ylipaine, glaukooma. Linssiluksaation hoito vaatii yleensä kirurgiaa, hoidosta huolimatta sairas silmä menetetään osassa tapauksissa. Tyypillisesti sairaus vaurioittaa koiran molempia silmiä.

Linssiluksaatiota sairastavaa koiraa ei saa käyttää jalostukseen.

ENTROPIUM/EKTROPIUM: Silmäluomien rakennevirhe. Entropiumissa luomi kiertyy silmän sarveiskalvoa vasten, ektropiumissa luomi on löysä ja roikkuva tai liian suuri (makroblepharon) – myös näiden yhdistelmiä esiintyy (ns. diamond eye).

Entropium/ektropium/makroblepharon -potilaiden silmäluomiin joudutaan usein tekemään korjaavaa kirurgiaa, monessa tapauksessa virheasennon korjaaminen voi vaatia useamman leikkauksen.

Koiria, joilla on lieväasteinen muutos, voi käyttää jalostukseen, mutta kahta tällaista koiraa ei saa yhdistää.

TRICHIASIS: Silmäluomen (normaalien) karvojen / ripsien kääntyminen sisäänpäin.

Koiria, joilla on lieväasteinen muutos, voi käyttää jalostukseen, mutta kahta tällaista koiraa ei saa yhdistää.

PPM (persistent pupillary membranes) ovat synnynnäisiä sikiöaikaisten verisuonten ja kalvojen jäänteitä iiriksessä eli värikalvossa. Vakavimmat asteet, joissa jäänteet kiinnittyvät linssin etupinnalle ja/tai sarveiskalvon sisäpinnalle, voivat vaikuttaa näkökykyyn. Epäillään perinnölliseksi, synnynnäiseksi muutokseksi joillakin roduilla.

PHTVL / PHPH eli pysyviä sikiöaikaista verisuonijäänteitä.

Sikiöaikana linssin ravitsemuksesta vastaa sikiöaikainen verisuoni ja primäärilasiainen. Tässä ko. olevassa perinnöllisessä sairaudessa nämä sikiöaikaiset verisuonet jäävät surkastumatta, vaikka niiden tulisi surkastua pennun ollessa noin 2–4 viikon ikäinen. Sairaus luokitellaan aste 1 ja sitä vakavammat muutokset, merkityksettömistä kauneuspilkuista aina sokeutta aiheuttaviin voimakkaisiin muutoksiin.

Sikiöaikaiset verisuonijäänteet silmissä (PHTVL/PHPV), lievissä muodoissa, sairas aste 1, koiraa käytettäessä jalostukseen tulee toisen osapuolen olla täysin terve silmistään ko. sairauden osalta. Vakavampiasteisia ei saa käyttää jalostukseen

DISTICHIASIS, ylimääräiset luomikarvat, on sairaus, jossa luomen reunaan kasvaa karvoja. Nämä karvat hankaavat sarveiskalvoa ja voivat aiheuttaa silmävuotoa, silmän siristelyä ja sarveiskalvohaavaumia. Joillakin roduilla karvat ovat niin pehmeitä, etteivät aiheuta koiralle oireita. Oireilevilta koirilta karvat poistetaan yleensä polttohoidolla, ennuste hyvä.

Ylimääräiset ripset luomen sisäpinnalla, Cilia aberranta, sairastavaa koiraa voidaan käyttää jalostukseen mikäli ripset eivät vaivaa koiraa, silloin tulee toisen osapuolen olla terve ko. sairaudesta. Viasta hoidettua koiraa (leikattu/poltettu) ei suositella käytettäväksi jalostukseen.

PRA (Retinan degeneraatio) on verkkokalvon asteittainen surkastuma. Aineenvaihduntahäiriön takia verkkokalvolle kertyy kuona-aineita ja se surkastuu. Koirasta tulee täysin sokea yksilöstä riippuen 1-8-vuoden välillä. PRA periytyy resessiivisesti ja sen kantajat ovat täysin terveitä. Sairaille yksilöillä näkö alkaa heiketä asteittain ja ensimmäisenä oireena on hämäräsokeus.

PRA:ta sairastavaa koiraa ei saa käyttää jalostukseen.

Tätä sairautta ei ole enää vuoden 1990 jälkeen esiintynyt griffoneiden virallisissa silmätutkimustuloksissa.

Taulukko 17

Silmätutkimustilasto diagnooseittain Diagnoosit 2000-2008

Diagnoosi		Esiintymiä
Cilia aberranta, todettu	S	8
Ei HC-, PRA- tai RD-muutoksia		137
Entropion, todettu	S	11
HC, posterior polaarinen kaihi, selvä kolmiom.	2	2
HC, mykiön muiden osien kaihi, lievä	1	1
Membrana pupillaris persistens, tulkinnanvar.	0	4
Muut morbi corporis vitrei		5
Muut sarveiskalvomutokset		7
PHTVL/PHPV, ei todettu	T	5
PHTVL/PHPV, tulkinnanvar.	0	4
PRA, perifeerinen, ei todettu	T	7
RD, geograafinen	2	1
RD, tulkinnanvar.	0	1
RD, ei todettu	T	5
Trichiasis, todettu	S	12
Linssiluksaatio; todettu	S	1
Linssiluksaatio : epäilyttävä		1
PPM : diagnoosi avoin		1

Posterior polaarinen katarakta : todettu		3
Katarakta, jonka sijaintia ei ole määritelty : todettu		2
Määrittelemättömiä ylimääräisiä ripsiä/karvoja : todettu		2
PHTVL/PHPV : diagnoosi avoin		2
Verkkokalvolöydöks. tark. määrittelemät.		3
Ektooppinen cilia : todettu		1
Kortikaalinen katarakta : todettu		2
Linssin etuosan saumalinjan katarakta : todettu Kaihin laajuus : kohtalainen		1

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Taulukko 18 Silmätutkimustilasto 2000-2008

Vuosi	Syntyneitä	Tutkittu	Terveitä
2000	77	14	14
2001	80	18	15
2002	71	19	17
2003	96	19	15
2004	99	30	22
2005	65	23	18
2006	106	34	29
2007	129	28	24
2008	140	7	6

Lähde: Suomen Kennelliiton KoiraNet jalostustietojärjestelmä

Muita sairauksia ja ongelmia

Legg Perthes

Reisiluunpään kuolio. Sairaus alkaa asteittain pahenevana ontumisena alle vuoden iässä. Muutokset ilmenevät ensiksi kasvurustossa ja luutuvassa reisiluun päässä sekä kaulassa. Reisiluun pää tuhoutuu muuttuen vähitellen epämuotoiseksi sienimäiseksi muodostukseksi, jonka seurauksena on nivelrikko. Pitkäaikainen kipu ja ontuminen aiheuttavat lihassurkastumaa ja luiden huokoistumista. Sairaus voidaan hoitaa leikkauksella, jossa poistetaan reisiluun pää. Onnistuneen leikkauksen jälkeen koirat kuntoutuvat hyvin ja voivat elää normaalia elämää.

Legg Perthesen on todettu olevan perinnöllinen. Sairaus aiheuttaa kovaa kipua ja kärsimystä. Griffoneilla on tiedossa muutamia tapauksia. Sairaot yksilöt sekä niiden lähisukulaiset on syytä karsia välittömästi jalostuksesta, ettei sairaus pääse yleistymään roduissamme.

Lyhytkalloisten koirien ongelmat

Brachykefalisilla eli lyhytkalloisilla roduilla todetaan hengitysteiden muotoon liittyen erilaisia vikoja, joita ovat muun muassa liian pitkä pehmeä kitalaki, kapea henkitorvi, alikehittyneet keuhkoputket ja stenoottiset eli ahtautuneet sieraimet, jotka ovat joissain tapauksissa vaatineet kirurgista korjaamista. Hengitysvaikeuksista kärsivää koiraa ei saa käyttää jalostukseen.

”Reverse sneezing” eli ns. vastahengitys liittyy lyhytkuonoisuuteen. Koira ikään kuin ”niistää sisäänpäin” eli hengittää nopeasti ja pakotetusti ilmaa sisään sierainten kautta, jolloin kuuluu koriseva ääni. Kohtaus kestää normaalisti vain hetken ja on koiralle vaaraton. Usein toistuvissa kohtauksissa kannattaa ottaa huomioon nenäpunkin mahdollisuus.

Syringomyelia on seuraus aivo-selkäydinnesteen (likvor) virtauksen häiriöstä. Jos tämä nopea virtaus estyy, se aiheuttaa painetta selkäyttimeen pullistaen sitä tukoskohdan alapuolelta ja selkäydinkanavaan muodostuu nesteellä täyttynyt pitkänomainen rakkula (syrinx).

Syringomyeliata voisi kuvata ”rapsutustaudiksi” sillä usein ensimmäisiä oireita koirilla on niskan seudun raaputtaminen, varsinkin hinnassa ollessaan.

Syringomyelia on siis seurausta likvorin virtauksen estymisestä. Mikä tahansa tukkeuma lukinkalvonontelossa, joka estää likvorin normaalin virtauksen, voi aiheuttaa selkäydinrakkulan muodostumisen. Rakkula voi muodostua selkäyttimeen jonkin trauman, kasvaimen tai tulehduksen seurauksena. Kuitenkin yleisin tukkeuman aiheuttaja on pikkuaivojen työntyminen selkäydinalueelle em. kallonpohjan ison aukon kautta. Tämä johtuu kallon takaosan luuston rakennevirheestä, jossa kallon takaosan tilavuus ei ole riittävä ja näin ollen pikkuaivoille ei ole tarpeeksi tilaa. Tällaista esiintyy

useilla pienillä roduilla mutta se on yleisintä cavalierkingcharlesinspanieleilla. Rakennevirhe on samankaltainen kuin ihmisillä todettu rakennepoikkeama, jota kutsutaan *Chiari-malformaatioksi* (Chiari-epämuodostuma).

Tärkein oire syringomyeliassa on kipu. Useimmiten kipukohta on niskan seudulla, mutta sen tarkempi määrittäminen voi olla vaikeaa. Koirat saattavat olla yliherkkiä kosketukselle. Tämä, kuten muutkin syringomyelian oireet, ovat pääsääntöisesti toispuoleisia. Kosketusyliherkkyttä saattaa esiintyä niskan, korvan, lavan tai rintalastan seudulla. Koirat saattavat rapsuttaa näitä alueita, ja nimenomaan tyypillisesti vain toiselta puolelta kehoa. Joskus tämä on pelkän ilman rapsuttamista ilman ihokontaktia. Joillekin koirille - erityisesti nuorille - saattaa kehittyä skolioosi l. selkärangan käyristyminen sivusuunnassa. Joissain vakavammissa tapauksissa voi ilmetä myös muita neurologisia vaivoja, kuten etu- ja takaraajojen heikkoutta ja ataksiaa l. tasapainovaikeuksia ja horjuvaa kävelyä. Kallon takaosan vajaakehityksen aiheuttaman syringomyelian ensimmäiset oireet tunnustetaan yleensä koiran ollessa 6 kuukauden – 3 vuoden ikäinen.

Syringomyelia on progressiivinen eli etenevä sairaus, mutta sen eteneminen vaihtelee suuresti. Jotkut koirat tuntevat vain pientä kipua ilman että muita neurologisia merkkejä esiintyy koskaan, tai ne kehittyvät erittäin hitaasti. Joku toinen koira voi olla lähes toimintakyvytön kipujen ja muiden oireiden takia jopa puolen vuoden sisällä ensimmäisten oireiden ilmaannuttua.

Pieni selkäytimen rakkula voi olla satunnainen löytö jonkin muun neurologisen sairauden tutkimisen yhteydessä, vaikkei koiralla esiintyisi mitään kliinisiä oireita. Toistaiseksi ainoa varma tapa taudin diagnosoimiseksi on magneettikuvaus (MRI). Magneettikuvausmenetelmä perustuu kehon vesimolekyylien magneettisten ominaisuuksien hyödyntämiseen. Magneettikuvauksella saadaan hyvin kuvia vettä ja rasvoja sisältävistä pehmytkudoksista, joissa on paljon vetyä. Hoitomuotoina voidaan käyttää lääkitystä ja/tai kirurgista hoitoa. Kipulääkkeet saattavat helpottaa koiran oloa. On olemassa lääkkeitä, jotka vähentävät aivo-selkäydinnesteen muodostumista, mutta usein niillä saattaa olla pitkään käytettyinä jopa vaarallisia sivuvaikutuksia, kuten esim. lisääntyvä vatsasyövän riski.

Kaiken kaikkiaan lääkityksellä voidaan hoitaa vain oireita, niillä ei paranneta oireen aiheuttajaa. Jos koiralla on merkittävän kovat kivut ja entisestään pahenevat neurologiset oireet, voidaan ajatella syringomyelian hoitoa kirurgisesti. Tavoitteena on palauttaa aivoselkäydinnesteen liikkuminen normaaliksi. Kallon takaosan vajaakehityksen myötä pikkuaivoilla ei ole riittävästi tilaa, vaan ne työntyvät selkäydinkanavaan. Aivoille tehdään tilaa poistamalla takaraivonluuta ja joskus myös osa 1. kaulanikamaa eli atlasnikamaa, jotta saadaan kallonpohjan isoa aukkoa suurennettua ja siihen kohdistuvaa painetta pienennettyä. Joskus voidaan myös itse selkäydinrakkula tyhjentää nesteestä. Leikkauskaan ei välttämättä ratkaise tilannetta eikä operaation onnistuminen ole itsestäänselvyys. Leikkaus voi helpottaa pahimpia kipuja, mutta rapsutusoireet saattavat jatkua sen jälkeenkin. Lisäksi taudin oireet voivat palata kuukausien tai vielä vuosienkin jälkeen.

Syringomyelia on vakava sairaus, jossa selkäytimeen kehittyy onteloita, jotka voivat aiheuttaa erilaisia neurologisia oireita. Syringomyelian aiheuttaa yleensä takaraivonluun epämuodostuma nimeltään Chiarin malformaatio. Syringomyelian pääoireena on niskakipu, mikä yleensä ilmenee niskan raapimisena, pään ravisteluna ja jäykkyytenä.

Sairauden oletetaan olevan periytyvä. Sairaus todennetaan MRI-kuvauksen avulla. Sairasta koira ei saa käyttää jalostukseen.

Piilokivekset / kivesvika

Uroksen molemmat kivekset ovat normaalisti kivespussissa, mutta joskus toinen tai molemmat kivekset saattavat jäädä nivuskanavaan tai vatsaonteloon. Molemmiin puoleisesti kivesvikainen uros on yleensä steriili, mutta toispuoleisesti kivesvikainen on siitoskykyinen. Piilokiveksistä urosta ei saa käyttää jalostuksessa. Kivesvikaisen uroksen jälkeläisiä ei rekisteröidä eikä se itse voi osallistua näyttelyihin. Kivesvian periytymisestä on vaihtelevia käsityksiä: aiheuttajana pidetään mm. yhtä tai useampaa peittyvää perintötekijää. Eläinlääkärit suosittelevat jossain vaiheessa kivesvikaisen uroksen kastrointia iän myötä kohoavan kasvainriskin vuoksi.

Kitalakihalkio

Kitalakihalkiota esiintyy kaikilla roduilla, eniten kuitenkin lyhytkuonoisilla. Kitalakihalkioon syynä saattaa olla sikiön kärsimä hapenpuute, muu trauma, lääke- tai myrkyvaikutus sikiöaikana tai perinnöllinen geenivirhe. Yhdistelmää, josta on syntynyt kitalakihalkioisia pentuja, ei tulisi enää toistaa.

Napatyrä

Napatyrä johtuu navan seudun vatsan seinämän puutteellisesta sulkeutumisesta. Napatyrä huomataan tavallisesti pehmeänä "pattina" navan paikalla. Useimmiten napatyrä sisältää vain kuroutunutta rasvapitoista vatsakalvoa. Napatyrä voi olla myös suurempi ja siinä voi olla suolen osia. Yksilöä, jolta napatyrä on leikattu ei pidä käyttää jalostukseen.

Synnytysvaikeudet

Griffon synnyttää yleensä normaalisti. Pennun pää on harvoin niin iso, että se olisi synnytyksestä. Polttoheikkoutta tiedetään esiintyvän jonkin verran. Tutkimustilastoja keisarinleikkausten määrästä tai muista synnytysongelmista ei ole.

Virtsakivet

Virtsakiviä on kahta tyyppiä: struviitti- ja kalsiumoksalaattikiviä. Virtsakivien oireet sekoitetaan helposti virtsatietulehdukseen. Virtsateiden tulehdukset ja rakenteelliset poikkeavuudet saattavat edistää virtsateiden kivien syntyä, ja joissain tapauksissa taipumus saada virtsakiviä voi olla perinnöllinen. Kiviä tavataan myös tavallista useammin eräiden harvinaisten aineenvaihduntasairauksien yhteydessä (esim. lisäkilpirauhasen liikatoiminta).

Virtsakiviä hoidetaan lievissä tapauksissa ruokavaliolla. Mikäli tämä ei riitä, kivet voidaan myös poistaa kirurgisesti.

Virtsakivien esiintyvyyttä ei ole griffonroduilla kartoitettu.

Häntämutka

Synnyttäessä häntämutkat vaihtelevat selvistä koukuista pieniin sormilla tunnistettaviin nystyröihin. Kaikkia häntämutkia ei edes pystytä kliinisesti toteamaan. Häntämutka ei välttämättä näy vielä luovutusikäisellä pennulla, vaan se saattaa ilmetä vasta myöhemmin kasvukauden aikana. Häntämutka periytyy peittyvästi. Häntämutka itsessään ei haittaa koiraa, mutta häntämutkaista koiraa ei suositella käytettävän siitokseen. Häntämutkien esiintyvyyttä ei ole griffonroduilla kartoitettu.

Griffoneilla on raportoitu myös seuraavia vikoja ja sairauksia: allergiaa/atopiaa, sydänvikoja, nivustyyriä, epilepsiaa, lonkkaniveldysplasiaa, Cushingin tautia, kuivasilmäisyyttä (KCS), huulihalkiota sekä hammaspuutoksia.

4.3.4 Yhteenveto rodulla muissa maissa kuvatuista sairauksista

Niissä maissa, mistä on saatavissa luotettavaa tietoa, mainitaan griffoneilla samoja sairauksia kuin tässä jo luetellut Suomessa esiintyneet. Ne rotuyhdistykset, jotka esittävät suosituksia suosittelevat, että jalostukseen käytettävät koirat tutkittaisiin silmien, polvien sekä lonkkien osalta. Yhdysvalloissa jalostuskoiralle suositellaan myös kilpirauhastestiä.

Australiassa jalostukseen suositellaan käytettäväksi griffoneita, joilla on suuret avoimet sieraimet. Koiria, joilla on hengitysongelmia pienten sierainten takia tai muusta syystä, ei siellä suositella käytettäväksi jalostukseen.

Syringomyelia on uusin havaittu, perinnölliseksi oletettu sairaus, jota on löydetty griffoneilta. Yhdysvalloissa, Australiassa ja Englannissa on kiinnitetty tähän sairauteen huomiota ja on kerätty varoja griffoneiden syringomyeliatutkimukseen. Lisäksi näissä maissa suositellaan jalostuskoirien magneettikuvauksia. Syringomyeliata ja Chiari muutoksia griffoneilla tutkitaan Kanadassa, Yhdysvalloissa ja Englannissa.

4.4. Ulkomuoto

Paitsi kasvattajilla, myös ulkomuototuomareilla on suuri merkitys rodun kehityksessä. Antamallaan laatuarvosteluilla ulkomuototuomarit ohjaavat omalta osaltaan kasvattajia tekemään jalostusvalintoja. Niin kasvattajien kuin tuomarienkin toivotaan kiinnittävän huomiota seuraavassa esitettyihin seikkoihin niin griffonin ulkomuodon kuin luonteenkin osalta.

Yleistä

Ihanteena pidetään rotumääritelmän mukaista griffonia, joka on ryhdikäs, tarkkaavainen, itsetietoinen, tiivis, neliömäinen sekä tyylikäs niin rakenteeltaan kuin liikkeiltään. Griffon liikkuu häntä ylhäällä tehokkaasti yhdensuuntaisin liikkein. Griffonia on kuvattu sanonnoilla ”kuin pieni ratsu” ja ”iso koira pienessä koossa”. Koiran ilme on lähes inhimillinen. Seuraavassa käsitellään seikkoja, joihin jalostuksessa erityisesti tulisi kiinnittää huomiota, että tällaiseen lopputulokseen päästäisiin. Täytyy huomioida, että jalostuksessa tulee välttää kaikenlaista liioittelua ja että tuloksena olevan koiran tulee olla rakenteeltaan ja toimintakyvyltään elinvoimainen ja terve.

Kuono-osa

Kuonon tulisi olla lyhyt, ei kuitenkaan mopsimaisen lyhyt. Liioitellun lyhyt kuono aiheuttaa hengitysvaikeuksia sekä pehmeän kitaleen ongelman, jota griffoneilla on tavattu jonkin verran. Liian lyhyeen kuonoon liittyvät myös kuonon ympärillä olevat poimut, jotka voivat altistaa ihotulehduksille eivätkä kuulu griffonin ulkonäköön. Kuonon pituutta tärkeämpänä tulisi pitää kirsun sijaintia. Edestäpäin katsottuna kirsun tulisi sijaita silmien

tasossa. Jos kirsu jää tämän linjan alapuolelle, se antaa koiralle epärodunomaisen ilmeen. Sivusta päin katsottuna otsan, kirsun ja leuan tulisi sijaita yhdessä linjassa. Kuonossa pitää olla turn-up eli kuonon ja kirsun kärjen tulee olla kallistunut taaksepäin, jotta koiralla olisi rodunomainen ulkonäkö.

Griffoneilla on alapurenta, mutta suun tulee sulkeutua tiiviisti. Hampaat ja kieli eivät saa näkyä. Alaleuan tulee olla tarpeeksi leveä. Se ei saa olla vino. Etuhampaita tulee olla kuusi sekä alhaalla että ylhäällä ja niiden tulisi olla suorassa rivissä. Hammaspuutoksiin tulee kiinnittää huomiota. Liian kapea ja pitkä alaleuka voi aiheuttaa koiralle syömisongelmia. Griffoneilla on tavattu hyvin pitkiä alaleukoja, jolloin jopa alakulmahampaat ovat näkyvissä koko ajan, samoin myös koko ajan roikkuvia kieliä ja vinoja leukoja on tavattu. Näistä on jalostuksella päästävä eroon. Pennuilla hampaat saattavat näkyä kasvuaikana.

Runko

Selän tulisi olla suora, lyhyt ja vahva. Säkä on hieman korostunut ja rintalastan kärki on erottuva, joten sivulta katsottuna eturinta näkyy hieman. Tähän tulisi kiinnittää huomiota. Että griffon olisi rotumääritelmän mukaisesti tasapainoinen koira, jonka liikkeet ja rakenne ovat tyylikkää, on rungon ryhdikkyys ehdoton edellytys. Griffoneilla tavataan puutteita näillä osin runsaasti. Rungon rakenteeseen tulee kiinnittää jalostuksessa huomiota.

Kaulan tulee olla keskipitkä ja liittyä sulavasti lapoihin. Koiralla tulee olla lisäksi normaali lapakulmaus ja kyynärpäiden tulee olla tiiviisti rungon myötäiset. Takaraajojen tulee olla takaapäin katsottuna mahdollisimman suorat ja yhden suuntaiset sekä kulmauksiltaan sopusoinnussa eturaajojen kanssa. Polvien tulee olla riittävästi kulmautuneet. Lantio saa olla vain hieman viisto ja lanne-osa vain aavistuksen kaareva. Tulee huomata, että myös nämä seikat vaikuttavat koiran ryhdikkyteen. Tulisi pyrkiä mahdollisimman hyvään hännänkiinnitykseen. Näin rakentunut koira on ryhdikäs ja liikkuu ryhdikkäästi ja tehokkaasti.

Luonne

Griffonin tulee olla myös luonteeltaan tasapainoinen, valpas ja itsetietoinen sekä erittäin tarkkaavainen. Selvä arkuus ja aggressiivisuus ovat hylkääviä virheitä.

Griffoneilla esiintyy arkuutta. Arkuus ei kuulu griffonin luonteenpiirteisiin ja siitä tulee jalostuksella pyrkiä eroon. Jalostukseen ei tulisi lainkaan käyttää arkoja tai aggressiivisiä griffoneita. Griffon, jolla on oikea griffontemperamentti esiintyy itsevarmasti häntä ylhäällä.

Muuta huomioitavaa:

Silmät

Niiden tulee olla isot, kaukana toisistaan, pyöreät, mutta ei ulkonevat. Ulkonevat silmät altistavat silmävioille kuten kuivasilmäisyys tai sarveiskalvon kuivuminen sen vuoksi, että silmäluomet eivät riitä peittämään ulkonevia silmiä. Ne myös vahingoittuvat helpommin. Ulkonevat silmät eivät kuulu griffonin ulkonäköön.

Häntä

Griffoneilta ty pistettiin Suomessa hännät vuoteen 1996 asti. Sen jälkeen on nähty monenlaisia häntiä. Hännän ei tulisi koskettaa selkää lainkaan. Selän päälle kiertynyt häntä on vakava virhe. Enenevässä määrin hännät ovat kippuroita. Jalostuksessa tulee kiinnittää huomiota myös tähän seikkaan, kuitenkin jalostukseen käytettävän koiran kokonaisuus huomioiden.

Väri

Karkeakarvaisen bruxelloisin väri on punainen tai punertava. Karkeakarvaisen Griffon Belgen väri on musta tai musta punaruskein merkein sekä mustan ja punaruskean sekoitus. Mustan värin sekoittuminen punaruskeaan on hyväksyttävää, mutta puhdasta mustaa ja punaista pidetään parempana. Sileäkarvaisen petit brabançonin värit ovat samat kuin karkeakarvaisilla mainitut.

Mustat ja mustat punaruskein merkein ovat lisääntyneet Suomessa 2000-luvulla. Värejä sekoitetaan useimmissa yhdistelmissä. Muodikkaimpana ja haluttuna on tällä hetkellä musta punaruskein merkein. Kasvattajien tulisi omaksua ja ymmärtää värien periytyminen.

Karkeakarvaisten griffoneiden eri värimuunnoksia saa risteyttää keskenään. Karkeakarvaisia ja sileäkarvaisia griffoneita saa risteyttää keskenään. Samassa pentueessa saattaa esiintyä eri karvanlaatua ja väriä olevia pentuja, joten kukin pentu rekisteröidään karvanlaatunsa ja värinsä mukaiseen rotuun. Karkeakarvaiset punaiset rekisteröidään roduksi griffon bruxellois, ja karkeakarvaiset mustat roduksi griffon belge. Sileäkarvaiset rekisteröidään roduksi petit brabançon.

Karvanlaatu

Karkeakarvaisten bruxelloisin ja belgen karvan tulee olla karkeaa. Se ei saa olla pehmeää. Tähän tulee jalostuksessa kiinnittää huomiota. Karvan tulee olla tarpeeksi pitkää, että turkin laatu voidaan todeta. Brabançonin karvan tulee olla korkeintaan 2 cm pitkää, karheaa, pinnanmyötäistä ja kiiltävää.

5. YHTEENVETO AIEMMAN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA

Griffoneiden aiempi tavoiteohjelma on ollut vain suuntaa antava ohjelma vuodelta 1989, joka on julkaistu lehdessä ja internet -sivuilla. Aiemmassa tavoiteohjelmassa ei oltu määritetty tavoitteita. Yhdistyksen pentuvälitykseen pentueet on otettu vain aiemman tavoiteohjelman jalostustavoitteet täyttävistä yhdistelmästä. Kriteereitä on tiukennettu vuosien aikana.

6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA STRATEGIAT

6.1 Visio

Tavoitteena on säilyttää rotumääritelmän mukainen griffon, joka on fyysisesti ja psyykkisesti terve koira. Rodun käyttötarkoitus on olla ihmisen seurakoirana, joten luonteeseen on myös kiinnitettävä erityistä huomiota.

Rodun käyttötarkoitus tai käyttöominaisuus ei ole muuttumassa tulevaisuudessa.

Rodulla on mahdollisuudet monenlaiseen harrastukseen kuten agility, toko tai kaverikoira-ominta.

6.2 Rotua harrastavan yhdistyksen tavoitteet

Populaatio: Ensisijaisena tavoitteena on geenipohjan laajentaminen. Pyritään vähentämään suosituimpien urosten käyttöä jalostuksessa vaikuttamalla ja tarjoamalla urosvaihtoehtoja (uroslista) sekä jakamalla tietoa aiheesta kasvattajille. Esimerkiksi maahan tuotujen koirien tulisi olla linjoiltaan mahdollisimman paljon geenipohjaa laajentavia. Riittävä geneettinen vaihtelu on ehto rodun säilymiselle. Griffoneita Suomeen tuovien tulee hankkia mahdollisimman paljon tietoa tuomiensa koirien taustoista. Jos näin ei tehdä, voi se olla myös riski. Mahdolliset uhat esim. muualla maailmalla esiintyvät sairaudet on otettava huomioon.

Terveys: Kaikki jalostukseen käytettävät koirat polvi- ja silmätarkastetaan ennen astutusta. Silmätarkastuslausunto ei astutushetkellä saa olla vanhempi kuin 24 kk. Kaikkien koirien omistajia kannustetaan tutkituttamaan koiransa. Näin pyritään saamaan tutkittua tietoa rodun terveydentilasta.

Ulkomuoto: Oikean koon, rodulle tyypillisen pään, oikeiden mittasuhteiden ja ryhdikkyuden säilymisestä on huolehdittava.

Luonne: Griffonin tasapainoinen, valpas, itsetietoinen ja ystävällinen luonne säilyy. Arkuus tai muut luonneongelmat eivät rodussa lisäänty.

Rotuyhdistys: Jäsenmäärä kasvaa. Rotuyhdistys tarjoaa kasvattajille, omistajille ja griffonin hankintaa suunnitteleville hyödyllistä tietoa rodusta ja sen terveydestä sekä edistää rodun tunnettavuutta.

6.2.1 Populaation kokonaistilanne ja rakenne

Yksittäisen jalostuskoiran jälkeläismäärä saisi kokonaisuudessaan olla korkeintaan se lukumäärä, joka vastaa 5 prosenttia yhden sukupolven aikana rekisteröidyistä koirista. Jokainen runsaasti käytetty koira levittää myös haitallisia geeniversioita.

Jatkossa on tärkeää kiinnittää huomiota paitsi eniten käytettyjen urosten jälkeläismääriin, myös niiden keskinäiseen sukulaisuussuhteeseen. Sukusiitosprosentti olisi tavoitteena pitää alle 6,25 %.

Tavoitteena tulisi olla, että näitä uroksia joiden jälkeläismäärät ylittävät tuon 5 % rajan, käytettäisiin jalostukseen tarkasti harkiten. Tulisi ottaa huomioon uroksen lisääntynyt jälkeläismäärä, terveys, sen periyttämät viat tai sairaudet ja harkita tarkkaan, onko uroksella vielä annettavaa rodulle.

Rodun geenipohjaa tulee laajentaa. Terveet, vierassukuiset tuontikoirat ovat aina tervetulleita. On hyödynnettävä jo olemassa olevaa käyttämätöntä jalostusmateriaalia omassa maassa.

Matadorjalostusta vältetään. Jalostuspohjan laajuuden ylläpitämiseksi olisi hyvä, ettei samaa tai saman sukuista yhdistelmää toistettaisi liian useasti.

6.2.2 Luonne

Griffonin luonteen tulisi kulkea käsi kädessä koiran ulkomuodon ja terveyden kanssa. On kiinnitettävä erityistä huomiota, että luonne säilyy rodunomaisena. Griffonin kuuluu olla iso koira pienessä koossa. Vaikka koira onkin kooltaan pieni, se tarvitsee silti koulutusta siinä missä isokin koira.

6.2.3 Terveys

Jalostustavoitteita asetettaessa terveys on aina ensisijainen ulkomuotoon nähden. Griffon tulee säilyttää terveenä, elinvoimaisena ja lisääntymiskykyisenä koirana. Tavoitteena on nostaa tehtyjen terveystutkimusten määrää. Sairauksien esiintyvyyttä tulee seurata ja julkaista uusinta tietoa sekä antaa suosituksia, mikäli jokin sairaus alkaa esiintyä rodussa huolestuttavissa määrin. Myös muista maista saatavia terveystietoja tulee seurata.

Laaja terveystarkastus tulee ajankohtaiseksi lähitulevaisuudessa.

6.2.4 Ulkomuoto

Ulkomuodon suhteen tärkein tavoite on rotumääritelmän mukainen griffon.

Rotumääritelmä antaa ne raamit, joiden sisällä toimitaan. Osa rodun yksilöistä on melko suurikokoisia. Tulee pyrkiä lähemmäksi rotumääritelmän ihannepainoa 3,5-6kg. Tätä ei tule myöskään alittaa. Kokoon ja hammaspuutoksiin tulee kiinnittää jatkossa enemmän huomiota.

6.3. Rotua harrastavan yhdistyksen strategia

6.3.1. SKL-FKK:n määräykset

Ks. Suomen Kennelliiton hallituksen 16.10.2008 hyväksymä Koirarekisteriohje (LIITE 8).

Koirarekisteriohjetta täydentävät rotukohtaiset erityisehdot, muut rotukohtaiset erityisehdot:

Griffonit: Karkeakarvaisten griffoneiden eri värimuunnoksia saa risteyttää keskenään. Karkeakarvaisia ja sileäkarvaisia griffoneita saa risteyttää keskenään. Samassa pentueessa saattaa esiintyä eri karvanlaatua ja väriä olevia pentuja, joten kukin pentu rekisteröidään karvanlaatunsa ja värinsä mukaiseen rotuun. Karkeakarvaiset punaiset rekisteröidään roduksi griffon bruxellois, ja karkeakarvaiset mustat roduksi griffon belge. Sileäkarvaiset rekisteröidään roduksi petit brabançon.

Rotumuunnoksesta toiseen siirto voidaan tehdä näyttelyssä virallisessa luokassa (koiran ollessa vähintään 9kk) rodulle pätevöidyn ulkomuototuomarin toimesta Suomen Kennelliiton näyttelysääntöjä täydentävien ohjeiden mukaisesti. Kennelliiton toimisto voi tehdä siirron myös kahden ko. rodulle pätevöidyn kotimaisen ulkomuototuomarin lausunnon perusteella. Rekisteritodistuksen voi halutessaan toimittaa Kennelliiton toimistoon muutosta varten. Siirto voidaan tehdä vain kerran. Kennelliitto voi kuitenkin omistajan kirjallisen anomuksen perustella oikaista tehdyn rotumuunnoksesta toiseen siirron ko. rodun rotujärjestön antaman puollon perusteella.

6.3.2 Lyhyen aikavälin strategiat

Suomen Griffonyhdistys ry:n pentuvälitys välittää ainoastaan jalostustoimikunnan hyväksymistä yhdistelmistä syntyneitä pentuja. Jotta jalostustoimikunta antaa yhdistelmälle hyväksynnän on sekä uroksen, että nartun täytettävä oheiset jalostuskriteerit.

Terveystutkimukset:

Jalostukseen käytettävien koirien on oltava

-virallisesti silmätarkastettuja (ei perinnöllisiä sairauksia todettu). Silmätarkastus tehdään kahden vuoden välein.

-virallisesti polvitarkastettuja jalostustoimikunnan suosituksen saamiseksi (Putmannin asteikolla 1.-asteen polvet voidaan yhdistää tervepolvisen kanssa).

Geenipoolin laajentamiseksi ulkomainen lainauros voi astua yhden nartun kerran ilman, että siltä vaaditaan virallista silmä- tai polvitarkastustulosta. Mikäli urosta käytetään useammalle nartulle, pitää sillä olla hyväksyty, virallinen silmä- ja polvitarkastustulos, jotta yhdistelmät voidaan hyväksyä yhdistyksen pentuvälitykseen.

Mikäli narttu astutetaan ulkomailla, ulkomaalaisomistuksessa olevalla uroksella tai tuontispermalla vaaditaan ainoastaan nartulta viralliset silmä- ja polvitarkastuslausunnot. Kasvattajan on kuitenkin oltava selvillä käytettävän uroksen terveydentilasta.

Ikävaatimukset:

Nartut: Jalostustoimikunta ei suosittele käytettäväksi jalostukseen narttua, joka on alle 18 kuukauden ikäinen astutettaessa, tai yli 4-vuotias saadessaan ensimmäiset pennut tai yli 8-vuotias astutettaessa.

Urokset: Jalostustoimikunta ei suosittele käytettäväksi jalostukseen urosta, joka on alle 1-vuoden ikäinen.

Läheinen sukusiitos:

Jalostustoimikunta suosittelee yksittäisen yhdistelmän sukusiitosasteeksi enintään 6,25% (laskettuna viiden sukupolven mukaan). Mikäli yksittäisen yhdistelmän sukusiitosaste viiden sukupolven mukaan laskettuna nousee yli 6,25%, on jalostustoimikunnan hyväksynnän ja pentueen pentuvälitykseen saamiseksi anottava kirjallisesti poikkeuslupa jalostustoimikunnalta.

Matador-jalostuksen vastustaminen:

Yhden uroksen elinikäiseksi pentuemääräksi katsotaan 10% kahden edellisen vuoden pentuemäärästä. Vuonna 2007 Suomessa rekisteröitiin 125 ja vuonna 2008 130 Suomessa syntynyttä griffonin pentua. Näistä 10% on 25.5. Näin laskien saadaan yhden griffonuroksen elinikäiseksi pentuemääräksi 25 pentua.

Suositus urosten vuosittaisiksi rajoituksiksi astutuksiin on, ettei yhden uroksen pentuja olisi kuin 5 - 10 % vuoden kokonaispentumäärästä. Käytännössä suositusta toteutetaan niin, että yksittäiselle urokselle hyväksytään pääsääntöisesti kaksi pentuetta vuodessa.

Mikäli uroksella on kahdessa pentueessaan yhteensä vähemmän kuin kuusi pentua voidaan sille myöntää ilman poikkeuslupamenettelyä vielä yksi astutus. Poikkeuslupamenettelyllä perustellusti kasvattajan on mahdollista hakea tähän määrään yksittäisen uroksen kohdalla ylitystä.

Yksittäistä urosta voidaan kuitenkin käyttää jalostukseen vain siihen asti kun sen elinikäinen pentumäärä, 25 pentua tulee täyteen.

Jälkeläismäärän kuluvan vuoden seuranta tapahtuu pentueiden syntymäpäivän, ei rekisteröintivuoden mukaan. Vuotuiset käyttötilastot laaditaan rekisteröintien mukaan.

Ulkomuotovaatimukset: Edellytetään, että jalostukseen käytettävä koira on palkittu näyttelyssä laatuarvostelussa vähintään maininnalla erittäin hyvä (EH).

Muut suositukset:

Lisäksi suositellaan jalostukseen käytettävien koirien kuvauttamista lonkkanivellausuntojen (Legg Perthes ja Dysplasia) saamiseksi sekä magneettitutkimusta (syringomyelia).

Jalostustoimikunta ei suosittele käytettäväksi koira jalostukseen, mikäli:

- narttu on jo kahdesti keisarinleikattu
- koira ei astu tai anna astua normaalisti
- koiralla tai sen lähisuvussa on toistuvia synnytysvaikeuksia
- koira on arka tai aggressiivinen

6.3.3 Pitkän aikavälin strategiat

Populaation kokonaistila ja rakenne	Luonne	Käyttöominaisuudet	Terveys	Ulkomuoto
<p>Ylläpidetään rekisteriä jalostuskriteerit täyttävistä uroksista ja näin tarjotaan kasvattajille vaihtoehtoja</p> <p>Julkaistaan jalostustilastoja kasvatustoiminnan tueksi ja ohjaamiseksi</p>	<p>Pidetään yllä keskustelua ja tiedottamista rodunomaisesta luonteesta ja sen säilymisen tärkeydestä</p>	<p>Tuodaan rotua esille aikaisempaa tehokkaammin seurakoirana sekä monipuolisena harrastuskoirana eri menetelmin</p> <p>(kotisivut, rotuyhdistyksen standit näyttelyissä, jäsenlehti)</p>	<p>Tehdään laajempi terveyskysely joka 5. vuosi alkaen 2009.</p> <p>Pyydetään pentueiden tiedot kasvattajilta jalostustiedustelulomakkeen yhteydessä</p> <p>Lisätään kansainvälistä tietojenvaihtoa ja yhteistyötä</p> <p>Tarkastetaan terveyskyselylomakkeen toimivuus ja tehdään siihen mahdolliset korjaukset</p> <p>Järjestetään joka toinen vuosi koulutustilaisuus terveydestä / jalostuksesta asiasta kiinnostuneille</p>	<p>Järjestetään joka toinen vuosi koulutustilaisuus oikeasta rotutyypistä kasvattajille ja asiasta kiinnostuneille</p> <p>Ulkomuototuomari-koulutus</p>

6.3.4 KASVATTAJAN JA UROKSEN OMISTAJAN VASTUU

Kasvattajan vastuu

Kasvattajan tulee toimia kasvatustyössään nk. hyvän kenneltavan mukaisesti. Kasvattaja on yksin vastuussa kasvattamistaan pennuista. Kasvattajan tulisi valita nartulle tavoiteohjelman vaatimukset täyttäviä uroksia ja noudattaa jalostusohjelmassa annettuja ohjeita. Kasvattajan tulee käyttää jalostukseen vain sellaista narttua, joka täyttää jalostuksen tavoiteohjelman vaatimukset ja poistaa narttu jalostuksesta, jos sen todetaan periyttävän jotain perinnöllistä sairautta tai virhettä. Kasvattajan tulee välttää nk. matadorijalostusta ja kasvatustyöllään edesauttaa koirakannan pysymistä terveenä sekä populaation säilymistä laajana.

Pentujen suositeltu luovutusikä on 8-9 viikkoa. Pennun kaupasta tai sijoituksesta tehdään kirjallinen sopimus Suomen Kennelliiton lomakkeita käyttäen. Kasvattaja luovuttaa pennun omistajalle rekisteritodistuksen, kirjalliset rodun hoito-ohjeet, kirjalliset ruokintaohjeet sekä tietoa rodun perinnöllisistä sairauksista, niiden merkityksestä ja kyseisen pennun mahdollisuudesta sairastua ja sairastumisen aiheuttamista toimenpiteistä ja niistä mahdollisesti aiheutuvista kustannuksista. Kauppakirjaan merkitään kasvattajan tiedossa olevat mahdolliset terveydelliset riskit. Kasvattajalle suositellaan Suomen Kennelliiton sopimuslomakkeiden käyttämistä kaikissa sopimustapauksissa.

Kasvattajan tulee seurata pentujen kehitystä ja tarvittaessa neuvoa ja opastaa omistajia heidän ongelmissaan. Jos pennussa ilmenee selviä perinnöllisiä vikoja tai sairauksia, tulisi kasvattajan ilmoittaa niistä jalostustoimikunnan lisäksi myös uroksen omistajalle. Kasvattajan tulisi allekirjoittaa Suomen Kennelliiton kasvattajasitoumus.

Uroksen omistajan vastuu

Uroksen omistajalla on aina päätösvalta uroksensa käytöstä. Uroksen omistajan ei tule antaa urostaan huonokuntoiselle tai epätyypilliselle nartulle. Uros tulee luovuttaa astutukseen vain nartulle, joka täyttää tavoiteohjelman vaatimukset. Uroksen omistajan on osaltaan huolehdittava siitä, ettei uroksen vuosittainen pentumäärä ylitä 5% vuoden kokonaispentumäärästä. Uros tulisi poistaa jalostuksesta, mikäli sen todetaan runsaasti periyttävän jotakin virhettä tai sairautta.

6.4 Uhat ja mahdollisuudet

VAHVUUDET	HEIKKOUEDET
<ul style="list-style-type: none"> -hyvänkokoinen ja kestävä kääpiökoira -oppivainen ja luonteikas rotu -monipuolinen harrastuskoira -monta erilaista vaihtoehtoa (eri värit ja karvanlaadut) -rotumuunnosten risteytys -turkin helppoihitoisuus -kasvattajat pyrkivät tuomaan uutta jalostusmateriaalia -rekisteröintimäärien nousujohteisuus 	<ul style="list-style-type: none"> -liikaa samoja ja saman sukuisia koiria käytetty jalostukseen -jalostuksen ulkopuolelle jätetyt jalostukselliset perusvaatimukset täyttävät koirat -kasvattajien välisen yhteistyön puuttuminen -kasvattajapolven vaihtuminen, paljon uusia kasvattajia, kokemus ja tietomäärä rodusta vähäinen -välinpitämättömät kasvattajat -terveystietojen heikko saatavuus
MAHDOLLISUUDET	UHAT
<ul style="list-style-type: none"> -kannan geenipohjan laajeneminen -geenitestien saaminen perinnöllisiin sairauksiin -lisääntyvä yhteistyö kasvattajien kesken -kasvattajien sitoutuminen JTO:an -pennunostajien ja kasvattajien tietotaidon lisääminen koulutustilaisuuksia järjestämällä sekä erilaisilla julkaisuilla. 	<ul style="list-style-type: none"> - kasvattajat eivät sitoudu tavoiteohjelmaan - terveysongelmien lisääntyminen - tuontien terveystaustojen tuntemattomuus - liian läheiset sukulaisparitukset ☐ ☐ - geenipoolin kaventuminen entisestään ☐ - pentutehtailijat

6.5 Varautuminen ongelmiin

Riski	toteutuessaan merkitsee	syy	varautuminen	miten vältetään
Perinnöllisten sairauksien lisääntyminen, degeneroituminen	-terveiden koirien määrä vähenee - jalostusvalinnat vaikeutuvat lisääntyvien terveysongelmien vuoksi	-sukusiittoisuus ja sairaiden koirien / käyttö jalostuksessa - jalostuspohja kapenee samojen yksilöiden liiallisen jalostuskäytön vuoksi	- kiinnitetään huomiota sukusiitoksen vähentämiseen ja koirien terveyteen -samojen urosten liikkakäyttöä pyritään hillitsemään -Käytetään useampia uroksia ja narttuja jalostukseen	- laskemalla sukusiitoskerroin ja pitämällä se alhaisena - tarkastamalla ja huomioimalla jalostukseen käytettävien terveys, myös esivanhempien ja sukulaisten - jos vapaaehtoiset toimenpiteet eivät auta, jalostusrajoitukset
Tuontikoirien terveystaustojen tuntemattomuus	-kantaan tulee lisää ja mahdollisesti myös uusia perinnöllisiä sairauksia	-muualla maailmassa koirien tutkiminen on vähäistä tai niitä ei tutkita lainkaan -sukupuoliterveyden heikkeneminen	-aktiivinen ja jatkuva yhteistyö muiden maiden kasvattajien kanssa ja terveystietojen pyytäminen	-tuonnit tehdään harkiten ja taustat selvittäen.
Jalostusmateriaalin väheneminen, geenipoolin kaventuminen entisestään	-jalostuspohja heikentyy ja katoaa, sairaudet lisääntyvät, hedelmällisyys heikkenee	-jalostuskoirien sisäsiittoisuus, siitosmatadorit, yhdistelmien toistaminen	-kiinnitettävä huomiota jalostusmateriaalin monipuoliseen käyttöön	-lyhyen ja pitkän aikavälin strategioiden noudattaminen -urosrajoitukset PEVISA:n kautta
Terveyden heikkeneminen	-jalostusmateriaali ehtyy tai loppuu	-tutkimattomat koirat jalostuksessa -sukusiittoisuus	-terveyden arvostuksen lisääminen jalostuksessa -tiedon jakaminen	-jalostukseen käytettävien koirien tutkiminen.

6.6 Toimintasuunnitelma JTO:n toteuttamiseksi

Jalostustoimikunta yhteistyössä yhdistyksen hallituksen kanssa on ensisijaisesti vastuussa jalostuksen tavoiteohjelman toimintasuunnitelman toteuttamisesta.

Jalostuspohja pyritään säilyttämään mahdollisimman laajana, kasvattajia rohkaistaan käyttämään jalostukseen erisukuisia koiria. Sukusiitoksen ja geenipoolin kaventumisen ongelmista tiedotetaan.

Yksittäisten urosten jalostuskäyttöä seurataan ja liikakäyttöä pyritään vähentämään. Myös jälkeläisten määrää tarkkaillaan ja yleisimpien isovanhempien vaikutusta kannassa pyritään hillitsemään.

Terveystilanteessa tapahtuvia muutoksia seurataan ja muutokset otetaan huomioon yleisiä jalostussuosituksia annettaessa. Pyritään suosimaan terveiden koirien jalostuskäyttöä. Urosluettelossa pidetään vain ajan tasalla olevia viralliset terveystutkimustulokset omaavia uroksia, joiden jälkeläismäärä on alle suositusten sukupolven (viisi vuotta) tasolla. Tunnustetaan, että tavoitteiden saavuttamiseksi kuluu useampi viisivuotiskausi.

Yhdistys ja jalostustoimikunta pyrkivät saavuttamaan asetetut tavoitteet jakamalla rodun harrastajille mahdollisimman paljon ja avoimesti tietoa rodussa esiintyvistä ongelmista.

Vuosi	2009	2010	2011	2012	2013
Toimenpiteet	-uusi laajempi terveystarkastus -jalostusuroslista -jalostusurosten jälkeläismäärien seuranta -Open Show'n yhteyteen silmä- ja polvitarkastustilaisuus -kannustetaan griffoneiden omistajia antamaan koiristaan geeninäytteitä ja järjestetään näytteenotto-tilaisuuksia -koulutusta kasvattajille	-laajan terveystarkastuksen yhteenvedon -jalostusuroslista -jalostusurosten jälkeläismäärien seuranta - Open Show'n yhteyteen silmä- ja polvitarkastustilaisuus -kannustetaan griffoneiden omistajia antamaan koiristaan geeninäytteitä -koulutusta kasvattajille	-terveyskysely -jalostustoimikunnan toimivuus ja koulutus -koulutusta kasvattajille -jalostusuroslista -jalostusurosten jälkeläismäärien seuranta - Open Show'n yhteyteen silmä- ja polvitarkastustilaisuus -kannustetaan griffoneiden omistajia antamaan koiristaan geeninäytteitä ja järjestetään näytteenotto-tilaisuuksia	-terveyskyselyn yhteenvedon -jalostuksen tavoiteohjelman tarkistus -jalostusuroslista -koulutusta kasvattajille - Open Show'n yhteyteen silmä- ja polvitarkastustilaisuus - kannustetaan griffoneiden omistajia antamaan koiristaan geeninäytteitä ja järjestetään näytteenotto-tilaisuuksia	-terveyskysely -jalostustoimikunnan toimivuus ja koulutus -koulutusta kasvattajille -jalostusurosten jälkeläismäärien seuranta -jalostusuroslista - Open Show'n yhteyteen silmä- ja polvitarkastustilaisuus - kannustetaan griffoneiden omistajia antamaan koiristaan geeninäytteitä ja järjestetään näytteenotto-tilaisuuksia
Syriigomyyliä	-käynnistetään yhteistyö sairauden kartoittamiseksi (mahdollisuus joukko-tarkastuksiin) -pyritään samaan tutkimuksiin vähintään 5-10 koiraa -jaetaan uusinta tietoa sairaudesta jäsenlehdessä	-jatketaan yhteistyötä ja joukko-tarkastuksia, analysoidaan tuloksia -pyritään samaan tutkimuksiin eniten käytetyt urokset rahallisesti jalostuskoirien MRI-kuvauksia -ollaan yhteydessä ulkomaisiin yhdistyksiin sairauden osalta ja jaetaan uusinta tietoa jäsenlehdessä	-jatketaan yhteistyötä ja joukko-tarkastuksia, analysoidaan tuloksia -pyritään samaan tutkimuksiin vähintään 5-10 koiraa -yhdistys tukee rahallisesti jalostuskoirien MRI-kuvauksia -ollaan yhteydessä ulkomaisiin yhdistyksiin sairauden osalta ja jaetaan uusinta tietoa jäsenlehdessä	-jatketaan yhteistyötä ja joukko-tarkastuksia, analysoidaan tuloksia -pyritään samaan tutkimuksiin vähintään 5-10 koiraa -yhdistys tukee rahallisesti jalostuskoirien MRI-kuvauksia -ollaan yhteydessä ulkomaisiin yhdistyksiin sairauden osalta ja jaetaan uusinta tietoa jäsenlehdessä	-jatketaan yhteistyötä ja joukko-tarkastuksia, analysoidaan tuloksia -pyritään samaan tutkimuksiin vähintään 5-10 koiraa -yhdistys tukee rahallisesti jalostuskoirien MRI-kuvauksia -ollaan yhteydessä ulkomaisiin yhdistyksiin sairauden osalta ja jaetaan uusinta tietoa jäsenlehdessä

7. TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISEN SEURANTA

Jalostustoimikunta ja hallitus seuraavat yhdessä tavoiteohjelman toteutumista. Jalostuksen tavoiteohjelmaan kirjoitetut tavoitteet ja toimintasuunnitelma huomioidaan yhdistyksen vuotuista toimintasuunnitelmaa laadittaessa.

Jalostustoimikunta raportoi vuosittain yhdistyksen vuosikirjassa omana kohtanaan yhteenvedon jalostukseen liittyvistä asioista, mm. populaation rakenne ja tila, siitokseen käytetyt koirat, niiden jälkeläismäärät ja raportoidut sairaudet. Terveyskyselyjen yhteenvedot julkaistaan vuosikirjassa muiden terveystulosten ohella. Jalostuksen tavoiteohjelma on kokonaisuudessaan luettavissa Suomen Griffonyhdistys r.y:n kotisivuilla. Tavoiteohjelman voi tilata yhdistykseltä myös kirjallisena. Ohjelmaa päivitetään tarvittaessa, kuitenkin aina viiden vuoden välein. Tavoiteohjelman muutosehdotukset julkaistaan samassa jäsenlehdessä, jossa esitetään kutsu asiaa käsittelevään yhdistyksen kokoukseen.

8. LÄHTEET

American Brussels Griffon Association: <http://www.brussels-griffon.info/indexChampionsforHealth.htm>, 2008
Club Royal du Petit Griffon, du Brabant et de l'Epagneul NC, 2008
Griffon Uutiset nro 4/2001
Griffon Uutiset nro 1/2008
Jalomäki Sari, pieneläinsairauksien erikoisell, silmätarkastusell, Malmin Eläinklinikka Apex, Verkkoklinikka 2008
Jalomäki Sari, Malmin Eläinklinikka Apex, Virallinen silmätarkastus.pdf, 2008
Koirat, suuri tietokirja (WSOY 1974)
Kokonaisvaltaisen koiranjalostuksen tuki ry: http://www.koiranjalostus.fi/Viralliset_tutk.htm, 2008
Mäki Katariina, MMM, tutkija, Helsingin yliopisto, Kotieläintieteen laitos/kotieläinten jalostustiede, Siitoskoiran valinta, <http://www.koiranjalostus.fi/katariina2.pdf>, 2008
Paatsama Saki, Terve ja sairas koira (Otava 2000)
Salmela, M. 2006. Syringomyelia eli selkäytimen rakkula. Griffon Uutiset 3/2006, (sivut 32-34)
Suomen Kennelliitto <http://www.kennelliitto.fi/FI/jalostusjakasvatus/artikkelit/polvil.htm>, 2008
Suomen Kennelliitto, Koirarekisteriohje (Kennelliiton hallituksen 16.10.2008 hyväksymä, voimassa 1.1.2009 alkaen)
Suomen Kennelliitto, Näyttelysääntöjä täydentävät ohjeet sekä näyttelyiden järjestämisohjeet (Kennelliiton hallitus 18.12.2008, voimassa 1.1.2009 alkaen)
Svenska Griffonsektionen: <http://www.griffonsektionen.com>, 2008
The Griffon Bruxellois Club of Victoria Inc: <http://www.geocities.com/vicgriffon/health.html>, 2008

KUVITUS: Kansi Kristiina Kästämä, s.4 Alice van Kempen, s.5 Jordi Parcerisa, SGY:n arkisto, s.22 Marianne Heiskanen

9. LIITTEET

LIITE 1 ROTUMÄÄRITELMÄ

LIITE 2 YHDISTYKSEN SÄÄNNÖT

LIITE 3 JALOSTUSTOIMIKUNNAN TOIMINTAOHJEET

LIITE 4 TERVEYSKYSELY ELÄINLÄÄKÄREILLE + YHTEENVETO

LIITE 5 KOIRAREKISTERIOHJE

LIITE 6 KOIRAREKISTERIOHJETTA TÄYDENTÄVÄT ROTUKOHTAISET ERITYISEHDOT 2010

GRIFFON BRUXELLOIS, GRIFFON BELGE JA PETIT BRABANÇON

FCI:n numero: 80,81 ja 82, hyväksytyt: FCI 5.5.2003, hyväksytyt SKL-FKK 20.4.2004

KÄYTTÖTARKOITUS: Pieni vahti- ja seurakoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 9 seura- ja kääpiökoirat, alaryhmä 3 belgialaiset kääpiökoirat; käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Kaikki kolme rotua (griffon bruxellois, griffon belge ja petit brabançon) ovat pienten karkeakarvaisten, Brysselin alueella vuosisatoja eläneiden "Smousjeiksi" kutsuttujen koirien jälkeläisiä. 1800-luvulla näihin koiriin risteytettiin rubyvärisiä kingcharlesinspanieleita sekä mopseja. Näin saatiin aikaan lyhyt musta karva, ja nykyinen rotutyyppi vakiintui. Näitä pieniä ja hyvin valppaita koiria kasvatettiin vartioimaan hevosvaunuja sekä hävittämään jyräjät talleilta. Ensimmäiset griffon bruxelloisit rekisteröitiin Belgian rotukirjaan (L.O.S.H, Livre des Origines St. Hubert) vuonna 1883. Nämä olivat Topsy (L.O.S.H. nro 163) ja Foxine (L.O.S.H. nro 164). Vuosisadan vaihteeseen mennessä griffoneista oli tullut erittäin suosittuja. Tähän vaikutti mm. Belgian kuningattaren Marie-Henrietten rotua kohtaan osoittama kiinnostus. Useita yksilöitä vietiin ulkomaille, mikä edisti rodun leviämistä ja suosiota.

YLEISVAIKUTELMA: Pieni, älykäs, tasapainoinen, tarkkaavainen, itsetietoinen, tiivisrakenteinen ja lähes neliömäinen seurakoira, jolla on hyvä luusto, kuitenkin liikkeet ja rakenne ovat tyylikkää. Ilme on lähes inhimillinen.

Karkeakarvaiset griffonit erotetaan kahdeksi eri roduksi värytyksensä perusteella, kun taas petit brabançon on lyhytkarvainen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen on niin lähellä säkäkorkeutta kuin mahdollista.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tasapainoinen, valpas, itsetietoinen, omistajaansa hyvin kiintynyt ja erittäin tarkkaavainen pieni koira. Ei arka eikä aggressiivinen.

PÄÄ: Tärkein ja huomiota herättävin erityispiirre; melko suuri runkoon verrattuna, ilme on lähes inhimillinen. Karkeakarvaisten griffoneiden karva on päässä karkeaa, pystyä ja pörhöistä. Silmien yläpuolella, kuonossa, poskissa ja leuassa karva on pitempää kuin muualla muodostaen kulmakarvat ja parran.

KALLO-OSA: Leveä ja pyöreä. Otsa on selvästi pyöreä.

OTSAPENGER: Syvä.

KIRSU: Musta, silmien korkeudella sijaitseva ja leveä. Sieraimet ovat hyvin avonaiset. Kirsun kärki kallistuu taaksepäin, joten sivulta katsottuna leuka, kirsu ja otsa ovat samalla linjalla.

KUONO-OSA: Kirsu mukaan luettuna erittäin lyhyt, korkeintaan 1,5 cm. Petit brabançoneilla oikeanlainen kuono näyttää pitemmältä, koska siitä puuttuu karkeakarvaisen griffonin parta. Kuono, joka ei käänny ylöspäin tai silmien tason alapuolella sijaitseva kirsun yläreuna antavat väärän ilmeen ja ovat vakavia virheitä.

HUULET: Mustat. Ylä- ja alahuuli sulkeutuvat tiiviisti. Ylähuuli ei roiku eikä peitä alahuulta. Liian löysä ylähuuli pilaa toivotun ilmeen.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Alaleuka on selvästi ylöspäin kaartuva, leveä ja yläleukaa pitempi, ei suippo; alapurenta. Kummankin leuan kuuden etuhampaan tulisi olla suorassa rivissä, ja ylä- ja alaleuka ovat toisiinsa nähden samassa suorassa linjassa. Suun tulee sulkeutua hyvin, hampaat ja kieli eivät saa näkyä. Alaleuan leveys ja kaarevuus ovat erittäin tärkeitä. On tärkeää, että etuhampaita ei puutu.

SILMÄT: Kaukana toisistaan, suuret ja pyöreät, eivät koskaan ulkonevat. Silmien väri on mahdollisimman tumma ruskea. Silmänympäryksen tulee olla musta, eikä silmämunan valkoista väriä saisi mielellään näkyä. Pienet, soikeat tai vaaleat silmät ovat virhe.

KORVAT: Pienet, ylös kiinnittyneet ja riittävän etäällä toisistaan. Typistämättömät korvat ovat puolipystyt ja eteenpäin suuntautuneet. Liian suuret tai pään sivulla riippuvat korvat eivät ole toivotut. Typistetyt korvat ovat teräväkärkiset ja pystyt. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Typistetyt ja typistämättömät korvat ovat samanarvoiset.

KAULA: Keskipitkä ja sulavasti lapoihin liittyvä.

RUNKO: Rungon pituus on lähes sama kuin säkäkorkeus. Griffonit ovat yleisvaikutelmaltaan pieniä, neliömäisiä ja vahvoja koiria.

SÄKÄ: Hieman korostunut.

SELKÄ: Suora, lyhyt ja vahva.

LANNE: Lyhyt ja lihaksikas, vain aavistuksen kaareva.

LANTIO: Leveä, tasainen tai vain hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Leveä ja kyynärpäiden tasolle ulottuva. Rintalastan kärki on erottuva, joten sivulta katsottua eturintaa näkyy hieman. Kyljet ovat selvästi kaarevat, mutta eivät tynnyrimäiset eivätkä liian litteät.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on hieman kohoava; kupeet selvästi erottuvat.

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt ja melko korkea-asentoinen. Typistetty häntä on lyhennetty 2/3:aa pituudestaan. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Typistämätön häntä on pystyasentoinen, hännänpää osoittaa selkää kohti sitä kuitenkaan

koskettamatta. Häntä ei saa olla kiertynyt. Luonnostaan lyhyt, mutkainen tai selän päälle kiertynyt häntä on vakava virhe.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat yhdensuuntaiset, hyväluustoiset ja kyllin etäällä toisistaan.

LAVAT: Normaali lapakulmaus.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset.

RANTEET: Vahvat.

KÄPÄLÄT: Pienet, pyöreät, eivät ulos- eivätkä sisäänpäin kääntyneet. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä; yhteen kasvaneet varpaat ovat virhe. Päkiät ovat paksut ja mahdollisimman tummat. Kynnet ovat mieluiten mustat, kuitenkin mahdollisimman hyvin pigmentoituneet.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat suorat, vahvaluustoiset, täysin yhdensuuntaiset ja kulmauksiltaan sopusoinnussa eturaajojen kanssa.

POLVET: Riittävästi kulmautuneet.

KINTEREET: Matalat, eivät liian lähellä eivätkä liian kaukana toisistaan.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät. Kannukset eivät ole toivotut.

LIIKKEET: Tehokkaat, raajat liikkuvat yhdensuuntaisesti ja takaraajoissa on hyvä työntövoima. Korkeat etuliikkeet ja peitsaus ovat virheitä.

KARVAPEITE

KARVA: Griffon bruxelloisin ja griffon belgen karvapeite on karkeaa ja niillä on aluskarva. Karva on luonnostaan karkeaa, hieman laineikasta, ei kiharaa, mutta trimmattua. Karvan tulee olla riittävän pitkää, jotta sen laatu voidaan arvioida. Liian pitkä karva rikkoo koiran ääri viivat eikä ole toivottava. Silkinen tai villava karva on vakava virhe. Petit brabançon on lyhytkarvainen. Karva on karheaa, pinnanmyötäistä, kiiltävää ja korkeintaan 2 cm pitkää.

Pään karvoitus: Karkeakarvaisilla griffoneilla parta ja viikset alkavat kuono □ silmälinjan alapuolelta ja ulottuvat korvasta korvaan peittäen hyvin kuonon ja posket tiheällä ja muuta runkoa pitemmällä karvalla. Silmien yläpuolella karvan tulee olla pitempää kuin muualla kallossa muodostaen kulmakarvat.

VÄRI: Griffon bruxellois: Punainen ja punertava; pään karvoituksessa sallitaan hieman mustaa.

Griffon belge: Musta sekä musta puhtain ja selvärajaisin punaruskein merkein. Merkit sijaitsevat eturaajoissa käpälästä ranteeseen ja takaraajoissa käpälästä kintereeseen, raajojen sisäpinnalla ylös saakka, rinnassa, poskissa, leuassa, silmien yläpuolella, korvien sisäpuolella, hännän alapuolella ja peräaukon ympärillä. Mustan värin sekoittuminen punaruskeaan on hyväksyttävää, mutta puhdasta mustaa ja mustaa punaruskein merkein pidetään parempana.

Petit brabançon: Samat värit kuin karkeakarvaisilla griffoneilla. Musta maski; harmaa väri vanhojen koirien maskissa ei ole virhe.

Kaikilla kolmella rodulla hyväksytään muutama valkoinen karva rinnassa, mutta se ei ole toivottua.

PAINO: Vaihtelee 3,5 kg:sta 6 kg:an.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Kaikki merkit aggressiivisuudesta, arkuus; pigmentin puute tai muu kuin musta väri kirsussa; jatkuvasti näkyvä kieli suun ollessa kiinni; vino alaleuka; yläpurenta; muut kuin rotumääritelmässä mainitut värit, kuten esimerkiksi harmaa, sininen punaruskein merkein, ruskea punaruskein merkein, maksanuskea

kaikki valkoiset merkit. Selvästi epänormaali rakenne ja käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

SUOMEN GRIFFONYHDISTYS RY:N SÄÄNNÖT

Hyväksytty yhdistyksen yleisessä kokouksessa 22.7.2006 ja rekisteröity patenti- ja rekisterihallituksessa 23.1.2007

1§

Yhdistyksen nimi on Suomen Griffonyhdistys r.y. ja sen kotipaikka on Helsinki.

2§

Yhdistys on Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben r.y.:n hyväksymä valtakunnallinen rotua harrastava yhdistys.

Yhdistyksen tarkoituksena on griffonien kaikenpuolinen kehittäminen ja rotuharrastuksen edistäminen. Tarkoitustaan yhdistys toteuttaa jalostusneuvonnan ja jalostustarkastusten avulla sekä järjestämällä koiranäyttelyitä, kursseja ja valistustilaisuuksia.

Yhdistys kuuluu jäsenenä Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben r.y.:een, Helsingin Seudun Kennelpiiri r.y.:een ja Suomen Kääpiökoirayhdistys r.y.:een. Yhdistys voi liittyä muihinkin sen tarkoitusperiä palveleviin järjestöihin.

Varoja toimintansa tukemiseksi yhdistys hankkii perimällä jäsenmaksuja.

Yhdistys voi asianmukaisella luvalla toimeenpanna rahankeräyksiä, arpajaisia ja vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja.

Yhdistys on oikeutettu omistamaan myös kiinteää omaisuutta.

Yhdistykselle lahjoitettavat kiertopalkinnot tulee esittää sääntöineen hallitukselle hyväksyttäväksi.

3§

Yhdistyksen jäseninä voivat olla yksityiset henkilöt, oikeustoimikelpoiset yhteisöt ja säätiöt sekä tuomarijäsenet. Varsinaiset jäsenet ovat vuosijäseniä, perhejäseniä, yhdistykseen kuuluu myös nuorisojäseniä (alle 18-vuotias henkilö), ainaisjäseniä, kunnia- ja tuomarijäseniä. Vuosi-, nuoriso- ja perhejäsenet maksavat liittyessään liittymismaksun ja jäsenmaksun vuosittain, ainaisjäsenet kertajäsenmaksun. Yhdistyksen hallituksen ehdotuksesta voidaan kunniajäseneksi kutsua henkilö, jolle yhdistys haluaa osoittaa erityistä kunnioitusta ja kiitollisuutta. Ehdotukset alistetaan yhdistyksen vuosikokouksen ratkaistavaksi, jolloin päätöksentekoon vaaditaan vähintään kolme neljäsosaa (3/4) annetuista äänistä. Kunnia- ja tuomarijäsenillä on samat oikeudet kuin vuosijäsenillä, mutta he ovat jäsenmaksuista vapaat.

Perhejäsen on henkilö, joka kuuluu vuosi-, ainais- tai kunniajäsenen perheeseen ja asuu samassa osoitteessa. Perhejäsenellä on samat oikeudet kuin vuosijäsenellä, mutta hänelle ei lähetetä yhdistyksen julkaisuja. Saavutetut jäsenoikeudet säilyvät.

Jäsenen oikeuksiin kuuluvat yhdistyksen julkaisu, äänioikeus yhdistyksen kokouksessa ja osallistumisoikeus yhdistyksen järjestämiin kilpailuihin sekä oikeus vastaanottaa yhdistyksen jakamia kiertopalkintoja.

Jäsenen hyväksyy hallitus.

Yhdistyksestä voidaan erottaa:

- a) jäsen, joka on jättänyt jäsenmaksunsa suorittamatta toukokuun 31. päivään mennessä. Jäsenellä olkoon kuitenkin oikeus päästä jälleen jäseneksi, anomalla uudelleen jäsenyyttä, jonka hyväksyy tai hylkää yhdistyksen hallitus.
- b) jäsen, joka rikkoo yhdistyksen sääntöjä tai toimii vastoin hyviä tapoja tai vaikeuttaa yhdistyksen toimintaa.
- c) jäsen, joka on menettänyt yhdistyksen kunnioituksen ja luottamuksen.

Muista syistä kuin jäsenmaksunsa suorittamatta jättämisestä johtuva erottamiskysymys otetaan hallituksen perustelevan

ehdotuksen nojalla keskusteltavaksi yhdistyksen kokouksessa. Erottamispäätöksen pätevyyteen vaaditaan vähintään kaksi kolmasosaa (2/3) kokouksessa annetuista äänistä. Äänestys tapahtuu suljetuilla lipuilla.

Jäsenellä on oikeus erota yhdistyksestä ilmoittamalla siitä kirjallisesti hallitukselle tai sen puheenjohtajalle taikka ilmoittamalla eroamisesta yhdistyksen kokouksessa.

Eronneella tai erotetulla jäsenellä ei ole oikeutta yhdistyksen omaisuuteen.

Jäseniltä perittävän liittymis- ja vuotuisen jäsenmaksun suuruuden päättää yhdistyksen vuosikokous kullekin jäsenryhmälle erikseen.

4§

Yhdistyksen asioita hoitaa hallitus, johon kuuluu vuosikokouksessa valitut puheenjohtaja ja viisi (5) muuta varsinaista jäsentä sekä kaksi (2) varajäsentä.

Hallituksen jäsenten toimikausi on vuosikokousten välinen aika. Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan sekä muut tarvittavat toimihenkilöt. Hallitus voi halutessaan kutsua muiksi toimihenkilöiksi myös hallituksen ulkopuolisista yhdistyksen jäseniä.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta, kun he katsovat siihen olevan aihetta tai kun vähintään kolme (3) hallituksen jäsentä sitä vaatii.

Hallitus on päätösvaltainen, kun vähintään viisi (5) sen jäsentä, puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja mukaan luettuna on läsnä.

Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan mielipide, vaaleissa kuitenkin arpa.

5§

Yhdistyksen nimen kirjoittavat puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä tai jompikumpi yhdessä sihteerin kanssa. Hallitus voi määrätä puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan kirjoittamaan yhdistyksen nimen yksin.

6§

Yhdistyksen tilikausi on kalenterivuosi.

Tilinpäätös tarvittavine asiakirjoineen ja hallituksen vuosikertomus on annettava tilintarkastajille viimeistään kaksi viikkoa ennen vuosikokousta. Tilintarkastajien tulee antaa kirjallinen lausuntonsa hallitukselle viimeistään viikkoa ennen vuosikokousta.

7§

Yhdistyksen kokoukset kutsuu koolle hallitus.

Kokoukset julkaistaan yhdistyksen julkaisussa tai ne on toimitettava kirjallisena jokaiselle jäsenelle postitse perille viimeistään seitsemän (7) päivää ennen kokousta.

8§

Yhdistyksen vuosikokous pidetään vuosittain hallituksen määräämänä päivänä tammi-huhtikuun aikana. Ylimääräinen kokous pidetään, kun yhdistyksen kokous niin päättää tai kun hallitus katsoo siihen olevan aihetta tai kun

vähintään yksi kymmenesosa (1/10) yhdistyksen äänioikeutetuista jäsenistä sitä hallitukselta erityisesti ilmoitettua asiaa varten kirjallisesti vaatii.

Yhdistyksen kokouksessa on jokaisella jäsenellä on äänioikeus ja jokaisella äänioikeutetulla yksi (1) ääni. Alle 15-vuotiaalla ei ole äänioikeutta.

Yhdistyksen kokouksessa jäsen ei voi käyttää äänioikeuttaan asiamiehen välityksellä.

Yhdistyksen päätökseksi tulee, ellei säännöissä ole toisin määrätty, se mielipide, jota on kannattanut yli puolet annetuista äänistä. Äänen mennessä tasan ratkaistaan vaalit arvalla. Muutoin päätökseksi tulee kokouksen puheenjohtajan mielipide.

9§

Yhdistyksen vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1. kokouksen avaus
2. valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa
3. todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. esitetään tilinpäätös, vuosikertomus ja tilintarkastajien lausunto
6. päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä
7. vahvistetaan toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio sekä liittymis- ja jäsenmaksun suuruus
8. valitaan hallituksen puheenjohtaja ja muut jäsenet
9. valitaan hallituksen toimikaudeksi kaksi tilintarkastajaa ja heille kaksi varamiestä
10. käsitellään muut kokouksessa mainitut asiat

Mikäli yhdistyksen jäsen haluaa saada jonkin asian yhdistyksen vuosikokouksen käsiteltäväksi, on hänen siitä kirjallisesti ilmoitettava niin hyvissä ajoin, että asia voidaan sisällyttää kokoukseen.

Yhdistyksen hallituksen vaihtuessa, on yhdistyksen omaisuus luovutettava uuden hallituksen jäsenille kuukauden kuluessa vuosikokouksesta.

10§

Päätös sääntöjen muuttamisesta on tehtävä yhdistyksen kokouksessa vähintään kolme neljäsosan (3/4) enemmistöllä annetuista äänistä. Yhdistyksen purkamisesta on tehtävä päätös vähintään kuukauden väliajoin pidettävässä yhdistyksen kahdessa kokouksessa. Purkamispäätöstä on kummassakin kokouksessa kannatettava vähintään kolme neljäsosaa (3/4) annetuista äänistä.

Kokouksessa on mainittava sääntöjen muuttamisesta tai yhdistyksen purkamisesta.

Yhdistyksen purkautuessa käytetään yhdistyksen varat purkamisesta päättävän kokouksen päätöksen mukaisesti

kenneltarkoitukseen. Yhdistyksen tullessa lakkautetuksi käytetään varat samaan tarkoitukseen.

SUOMEN GRIFFONYHDISTYS RY

JALOSTUSTOIMIKUNNAN TOIMINTAOHJEET

Hyväksytty hallituksen kokouksessa 9.9.2006

Jalostustoiminnan opastus ja valvonta kuuluu jalostustoimikunnalle.

Yhdistyksen hallitus valitsee keskuudestaan toimikuntaan henkilöt yhdeksi toimikaudeksi kerrallaan. Toimikuntaan valitaan puheenjohtaja ja 2-4 rodun kasvattajaa tai harrastajaa.

Toimikuntaan voidaan valita henkilö, joka:

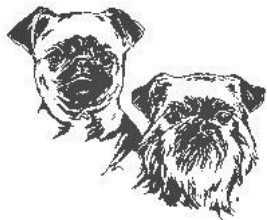
- omaa perusteellisen rodun tuntemuksen
- tuntee hyvin maassamme olevan kannan
- omaa riittävät teoreettiset tiedot perinnöllisyydestä
- omaa käytännön kokemusta rodun jalostamisesta
- on pitkäjänteinen ja yhteistyökykyinen
- on halukas edistämään rodun kehitystä maassamme

JALOSTUSTOIMIKUNNAN TEHTÄVÄT

1. Yhteydenpito ja tietojen vaihto eri organisaatioiden välillä sekä koti- että ulkomailla.
2. Tiedon kerääminen ja tallentaminen roduista ja tiedon hyödyntäminen jalostuksessa.
3. Rodun tason seuraaminen ja kehittäminen sekä siitosmateriaalin kartoittaminen.
4. Tiedottaminen
 - jalostusmenetelmistä
 - perinnöllisistä sairauksista
 - rodun tilasta koti- ja ulkomailla
5. Perinnöllisten sairauksien kartoittaminen ja vastustusohjelman laatimiseen osallistuminen ja niiden toteuttaminen käytännössä mm. tarkastustilaisuuksien järjestäminen perinnöllisten sairauksien toteamiseksi.
6. Jalostusyhdistelmien suunnittelu ja jalostusneuvonnan antaminen.
7. Jalostustarkastuksien järjestäminen tarpeen vaatiessa. Jalostustarkastukset järjestetään Suomen Kennelliiton ohjeiden mukaisesti. Tarkistuksen suorittaa vähintään kaksi rotuun perehtynyttä jalostustoimikunnan ja/tai yhdistyksen hallituksen valitsemaa henkilöä, joista ainakin toisen tulee olla rodun ulkomuototuomari. Henkilö on jäävi tarkastamaan omia ja kasvattamiaan koiria. Tarkistuksesta laaditaan pöytäkirja, jossa otetaan kantaa koiran jalostuskäyttöön koiran ikä huomioiden.
8. Jalostustoimikunta valitsee keskuudestaan henkilön, joka hoitaa pentuvälitystä. Henkilöitä voi olla useampia, mutta korkeintaan kolme (3).
9. Tämän yhdistyksen jalostustoimikunnalta on mahdollista anoa puoltavaa lausuntoa anottaessa Suomen Kennelliitolta kennelnimeä, jonka alla aiotaan kasvattaa griffon belge, griffon bruxellois ja petit brabanconeja. Toimikunta voi halutessaan olla puoltamatta uutta kennelnimianomusta mikäli se katsoo, että koiranpidon olosuhteiden kanssa on jotain huomauttamista.

Jalostustoimikunnan ohjesääntöä voidaan muuttaa ainoastaan yhdistyksen hallituksen pyynnöstä tai mikäli jalostustoimikunta katsoo aiheelliseksi muuttaa vanhentuneiksi havaitsemiaan ohjeistuksia. Muutokset esittää jalostustoimikunta yhdistyksen hallitukselle kahta viikkoa ennen käsittelyä.

GRIFFONEIDEN TERVEYSKYSELY SYKSY 2008

Arvoisa eläinlääkäri,

Suomen Griffonyhdistys r.y:n jalostustoimikunta on tekemässä rodulle Griffon Belge, Griffon Bruxellois ja Petit Brabançon (sileä- ja karkeakarvaiset griffonit) jalostuksen tavoiteohjelmaa (JTO). Kasvattajat ja koirien omistajat eivät mielellään kerro koiriensa sairauksista, joten osioon ”Suomessa rodulla todetut merkittävät sairaudet” tarvitsisimme Teidän apuunne. Vastauksenne pyytäisimme jo lokakuun loppuun mennessä, mikäli mahdollista!

Toivomme, että vastaatte kysymyksiin sen kokemuksen pohjalta, jonka olette ammatissanne toimiessanne saaneet 2000-luvun aikana ja jonka pohjalta teille on mahdollisesti muodostunut käsitys rodusta ja sen terveydestä.

Vastaajan nimi ja eläinlääkäriasema:

Ell Anne Siljamäki, Hakametsän Eläinlääkäripalvelu, Tampere

Ell Sari Granholm, Eläinlääkäriasema Vettori Oy, Raisio

Millainen on käsityksenne griffonista rotuna?

Mukava pieni rotu, joka kaiken kaikkiaan kuitenkin suhteellisen terve.

Mukava luonne, terveydelliset ongelmat liittyvät tavallisimmin brachycephalisen rodun ongelmiin.

(Brachycephalic = lyhytkuonoinen)

Mikä on käsityksenne rodun terveydestä?

Melko hyvä

Terveydelliset ongelmat liittyvät tavallisimmin brachycephalisen rodun ongelmiin.

Tavataanko käsityksenne mukaan griffoneilla seuraavia vikoja tai sairauksia paljon/jonkin verran/vähän/ei lainkaan:

Epilepsia

En ole tavannut / Ei lainkaan

Patella luxatio:

aste I Jonkin verran / Kyllä

asteII Jonkin verran / Kyllä

asteIII Vähän / Kyllä

asteIV Vähän / Kyllä

onko vaatinut leikkaushoidon?

Vähän / Kyllä

Lonkkaniveldysplasia, onko vaatinut leikkaushoidon? *Ei lainkaan / Todettu, leikattu*

Legg Perthes, onko vaatinut leikkaushoidon? *Vähän / Kyllä*

Liian pitkä pehmeä kitalaki *Vähän / Kyllä*

Muita lyhytkuonoisuudesta johtuvia vikoja, mitä, ovatko vaatineet leikkaushoidon?

Ei lainkaan / Stenoottiset sieraimet, sacculukset, kyllä vaatineet kirurgista korjaamista

Liioitellun pitkä alaleuka, onko aiheuttanut koiralle syömisongelmia tms.

Ei / Ei lainkaan

Silmäsairaudet, mitä sairauksia?

Ei silmäpohjatutkimuksia suorittava eläinlääkäri

Silmäongelmat ja viat, mitä ongelmia tai vikoja?

Sarveiskalvohaavat/vammat / Sarveiskalvohaavaumia, sidekalvotulehduksia, silmämunan ulospullahtamisia

Sydänviat, mitä vikoja (nuorella/keski-ikäisellä koralla)?

Vähän, mitraalivuoto/mitral valve disease

Ei nuorella, keski-ikä -iäkäs: vasemman eteiskammion läpän vuoto / mitrali endokardioosi

Virtsakivet

Jonkin verran / Kyllä

Kivespuutoksia

Jonkin verran / Kyllä

Cushingin tauti

Vähän / Kyllä

Vaikea allergia

Jonkin verran / Atopiaa, kyllä

Mitkä sairaudet tai viat ovat mielestänne sellaisia, joita olette tavanneet huolestuttavan paljon ja joihin tulisi jalostuksessa kiinnittää huomiota?

Allergiat, kivesviat, patellaluxaatiot / Kaikki brachycephalisen rodun terveyteen liittyvät

Oletteko joutuneet lopettamaan nuoren/keski-ikäisen griffonin jonkun edellä mainitun vian tai sairauden takia? Minkä?

En / En

Miten griffoneiden rakenne mielestänne vaikuttaa rodun terveyteen ja siinä esiintyviin sairauksiin tai vikoihin?

Ulkonevat silmät → silmävammat,

naamapoinut → poinut hankaavat silmiin/taiveihottumat,

takapäin rakenne → minusta takakulmaukset voisivat olla paremmat, jolloin ymmärtääkseni patellaluxaation riski vähenee

/ Kaikki brachycephalisen rodun terveyteen liittyvät

Syringomyelia on uusi rodullamme todettu sairaus, jota varten on olemassa myös tutkimus

<http://www.vet.uga.edu/hospital/smallanimal/neurology/syringomyelia.php>

Oletteko tavannut griffonia, jonka oireet sopisivat mielestänne tähän sairauteen?

En toistaiseksi / En

Millaisia muita sairauksia ja ongelmia olette tavanneet?

Joillakin hieman ahtaat sieraimet. Eivät olleet suoranaista hoitoa vaativaa ongelmaa, mutta kuitenkin kannattaa pitää mielessä ettei pahene.

Kiitämme suuresti ajastanne ja panostuksestanne rotumme jalostuksen tavoiteohjelman hyväksi!

Teemme palautetuista vastauksista yhteenvedon, jonka laitamme JTO:n liitteeksi. Julkaisemme yhteenvedon myös yhdistyksemme jäsenlehdessä. Yhteenvedossa mainitaan kyselyyn vastanneiden eläinlääkäreiden nimet ja eläinlääkäriasema.

Kiittäen,

Suomen Griffonyhdistys r.y., Jalostustoimikunta

Koirarekisteriohje 2010

Kennelliiton hallituksen 27.8.2009 hyväksymä

Voimassa 1.1.2010 alkaen. Määräykset koskevat ohjeen voimaan tulon jälkeen tapahtuneesta astutuksesta syntyneitä pentueita. Määräyksistä voidaan poiketa Kennelliiton hallituksen päätöksellä.

1. Yleistä

Suomen Kennelliitto-Finska Kennelklubben r.y. (jäljempänä Kennelliitto) pitää rekisteriä puhdasrotuisista, tunnustettua rotua olevista koirista (vuoden 2009 alusta tunnus FI, aiemmin tunnukset FIN ja SF).

Lisäksi Kennelliitto pitää erikoisrekisteriä (ER-rekisteriä) koirista, jotka eivät täytä Ffrekisteriointiehtoja sekä ei jalostukseen-rekisteriä (EJ-rekisteriä) koirille, jotka ovat jalostuskiellossa.

Rotu katsotaan tunnustetuksi, kun Fédération Cynologique Internationale (FCI) on hyväksynyt sen rotumääritelmän. Jos Suomeen tuotavalla uudella rodulla ei ole FCI:n hyväksymää rotumääritelmää, rodun rekisteröinti ER-rekisteriin voidaan hyväksyä Kennelliiton hallituksen päätöksellä.

Kennelliitto pitää rekisteröimättömien koirien tunnistusmerkintärekisteriä omistajatietoineen erillisessä FIX-rekisterissä.

2. Rekisteröinti ja merkinnät

FI-rekisteriin merkitään ainoastaan koiria, joiden kaikki esivanhemmat kolmessa polvessa ovat joko FI-rekisterissä, Kennelliiton ER-rekisterissä tai niitä vastaavassa FCI:n tunnustamassa rekisterissä. (Aiemmin puutteellinen sukutaulu saatettiin merkitä U-tunnuksella).

Koiran rekisteröinnistä peritään Kennelliiton valtuuston hyväksymä rekisteröintimaksu. (ks. maksut)

Rekisteröinnissä ja merkinnöissä noudatetaan Koirarekisteriohjeen lisäksi rotukohtaisia erityisehtoja (ks. liitteet). Koiran rekisteröintiä haluavan on esitettävä Kennelliiton mahdollisesti vaatimat, rekisteröinnin kannalta tarpeelliset lisäselvitykset.

2.1. Pentueen rekisteröinnin ehdot

Suomessa syntynyt pentue rekisteröidään Kennelliitossa. Ulkomailla oleskelevan Suomen kansalaisen kasvattama ulkomailla syntynyt pentue voidaan rekisteröidä Kennelliiton hallituksen päätöksellä.

Rekisteröitävän pentueen vanhempien tulee olla samanrotuisia. Poikkeuksena ovat liitteenä olevien rotukohtaisten erityisehtojen mukaiset rotumuunnosten väliset risteytykset ja kohdan 10.1.4 mukaiset kahden rodun väliset risteytykset.

Rekisteröitävän pentueen emä tulee rekisteröidä Kennelliiton koirarekisteriin viimeistään pentueen rekisteröinnin yhteydessä.

Nartun ja uroksen kaikkien omistajien tulee olla merkitty Kennelliiton omistajarekisteriin (ks. kohta 2.6), poikkeuksena ulkomaisen jalostusuroksen omistaja(t).

Jalostukseen käytetyn ulkomaisen uroksen

Pentueen vanhempien tulee täyttää rodulle mahdollisesti hyväksytyt rotukohtaisen Perinnöllisten

vikojen ja sairauksien vastustamisohjelman (jäljempänä PEVISA) vaatimukset (ks. liitteet 1 ja 5, ulkomaiset koirat kohta 8, "Ei jalostukseen"- rekisteröinti kohdassa 11).

Pentueen vanhempien ja rekisteröitävien pentujen on oltava tunnistusmerkittyjä Kennelliiton hyväksymällä tavalla (ulkomaiset urokset ks. kohta 8).

Pakastespermalla siemennetyn pentueen isää koskevat ne koirarekisteriohjeen ehdot ja rotukohtaiset erityisehdot, jotka olivat voimassa sperman pakastushetkellä.

Koko pentue tulee rekisteröidä samanaikaisesti, asianmukaisesti täytetyn ja kasvattajan allekirjoittaman pentueilmoituksen perusteella.

Pentueilmoituksessa on oltava uroksen omistajan/jalostusoikeuden haltijan allekirjoittama astutustodistus. Pakastespermalla siemennettäessä pentueilmoituksen allekirjoittaa sperman omistaja. Uroksen omistaja vahvistaa allekirjoituksellaan, että kyseinen uros on astunut pentueilmoituksessa mainitun nartun ja uros täyttää pentueen rekisteröinnille asetettavat vaatimukset. Uroksen tulee olla palkittu virallisessa näyttelyssä tai pentueilmoitukseen tulee liittää eläinlääkärin antama todistus siitä, että uroksella on normaalit kivekset.

Pentueilmoitus voidaan tehdä myös internetin kautta erillisen ohjeen mukaan.

Nartulla voidaan teettää enintään viisi (5) pentuetta siten, että nartun edellisestä penikoimisesta on pentueen syntyessä oltava kulunut vähintään 10 kuukautta. Tätä tiheämpi pennutus sallitaan alle 8 vuotiaalle nartulle yhden kerran ilman poikkeuslupaa ja tällöin seuraavan synnytyksen väli on oltava vähintään yksi vuosi (ks. kohdat 5.1 ja 6.1). Lisäksi on huomioitava rotukohtaisten PEVISA-määräysten mukaiset jälkeläismäärärajoitukset.

Kahdeksan (8) vuotta täyttäneen nartun astuttaminen edellyttää aina eläinlääkärintodistuksen, jonka mukaan narttu on terve ja hyväkuntoinen, eikä pennuttamisesta ole haittaa nartun terveydelle. Todistus on annettava ennen nartun astutusta ja se on voimassa 6 kk.

Eläinlääkärintodistus on liitettävä pentueilmoitukseen.

Pentuetta ei rekisteröidä, jos pentueen kasvattaja(t) tai jalostusoikeuden haltija(t) on/ovat eläintenpitokiellossa.

2.2. Kasvattaja

Pentueen kasvattajaksi merkittävän henkilön/henkilöiden tulee allekirjoittaa pentueilmoitus.

Pentueen kasvattajiksi voidaan merkitä enintään kaksi henkilöä, joiden tulee olla iältään vähintään 15 vuotta.

Kasvattajaksi merkitään henkilö(t), joka omistaa nartun astutushetkellä tai nartun omistajan/omistajien allekirjoittamalla jalostusoikeuden luovutussopimuksella osoittaa olevansa nartun jalostusoikeuden haltija (ks. kohta 2.6). Luovutussopimuksen tulee olla tehtynä ennen astutusta ja sopimus tulee liittää pentueilmoitukseen. Rekisteröintikiellossa oleva henkilö ei voi siirtää omistamansa koiran jalostusoikeutta toiselle henkilölle.

Pentue voidaan rekisteröidä vain yhdelle kennelnimelle ja mikäli kennelimen käyttöoikeus on kahdella henkilöllä, vaaditaan pentueilmoitukseen molempien allekirjoitus.

Kasvattajaa ei voi muuttaa, lisätä tai poistaa pentueen rekisteröinnin jälkeen.

2.3. Rekisteritodistuksen luovuttaminen

Pentueen rekisteritodistukset toimitetaan kasvattajalle, jonka on luovutettava ne pentujen omistajille ilman eri maksua viimeistään kahden (2) kuukauden kuluttua omistusoikeuden

siirtymisestä.

Koiran todistettavasti omistava henkilö (ks. kohta 2.6) voi kirjallisesti pyytää Kennelliittoa toimittamaan kadonneen rekisteritodistuksen tilalle jäljennöksen (ks. maksut).

2.4. Rekisteritodistukseen rekisteröinnin yhteydessä tehtävät merkinnät

Rekisteritodistus kirjoitetaan suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi.

Rekisteritodistukseen merkitään ainakin koiran rotu, sukupuoli, nimi (ks. kohta 2.5), kennelnimi, rekisterinumero, kasvattaja, syntymäaika, koiran sukutaulu kolmen sukupolven ajalta ja tieto Kennelliiton hyväksymällä tavalla mahdollisesti varmennetusta polveutumisesta (ks. kohta 3.2)

sekä koiran tunnistusmerkintänumero. Lisäksi voidaan merkitä väri, karvanlaatu, mahdollinen koko tai kokomuunnos sekä tieto synnynnäisestä töpöhännästä tai hännän pituudesta.

Perinteisesti tyypistetyllä rodulla töpöhäntäisenä syntyneestä pennusta liitetään pentueilmoitukseen eläinlääkärintodistus. Eläinlääkäriin tutkimus on suoritettava 10 vrk kuluessa pennun syntymästä. Tieto synnynnäisestä töpöhännästä voidaan merkitä myös rodulle erikseen hyväksytyyn DNA-testin perusteella.

Jos rodussa on useampia muunnoksia, noudatetaan pentueen eri pentujen rodun merkitsemisessä rotukohtaisia erityisehtoja. Muissa tapauksissa kukin pentu rekisteröidään kasvattajan ilmoituksen mukaisena muunnoksena tai, mikäli muunnosta ei ole ilmoitettu, emän mukaan.

2.5. Koiran nimi

Koiran nimi saa kennelnimen lisäksi olla mahdolliset sanojen välit ja väliviivat mukaan lukien korkeintaan 20 merkin pituinen. Nimissä hyväksytään Suomen virallisten kielten kirjainmerkit, heittomerkit (') ja väliviiva (-) sekä lisäksi ü-, é-, à- ja è-kirjainmerkit.

Jos kasvattajalla ei ole kennelnimeä, hän saa antaa saman pentueen pennuille vain yhdestä sanasta koostuvia nimiä, jotka eivät saa sisältää samoja etu- tai takaliitteitä.

Kasvattaja ei saa nimetä samanrotuisia pentujaan samannimisiksi, ellei näiden syntymäaikojen välillä ole vähintään 10 vuotta.

Kennelliitolla on oikeus olla hyväksymättä sopimattomaksi katsomansa nimi.

Omistaja ei saa muuttaa rekisteriin merkityn koiran nimeä.

2.6. Omistajan merkitseminen

Suomessa rekisteröidyille koiralle voidaan merkitä korkeintaan kolme omistajaa Kennelliiton omistajarekisteriin.

Koiralle merkitään omistaja kirjallisen ilmoituksen perusteella. Ensimmäinen merkintä on maksuton.

Kasvattajaa kehoitetaan toimittamaan kasvattamiensa pentujen omistajatiedot omistajilta luvan saatuaan viipymättä Kennelliittoon.

Koiran omistajan tiedot tallennetaan Kennelliiton omistajarekisteriin ja omistajalle toimitetaan erillinen omistajatodistus, johon liittyy omistajanmuutuskortti. Omistajanmuutos voidaan tehdä ainoastaan ko. kortin, alkuperäisen rekisteritodistuksen tai luovuttajan allekirjoittaman luovutusilmoituksen, kauppakirjan tai muun omistusoikeuden kiistattomasti osoittavan asiakirjan perusteella. Toimenpiteestä peritään maksu (ks. maksut).

Koiran kaikkien omistajien on allekirjoitettava omistajanmuutosilmoitus.

Kennelliiton henkilöjäsien voi tehdä omistajailmoituksen ja omistajanmuutosilmoituksen myös internetin kautta erillisen ohjeen mukaan.

3. Rekisteröintitietojen oikeellisuus

Pentueilmoituksen ja astutustodistuksen allekirjoittajat vastaavat antamiensa tietojen oikeellisuudesta (katso kohdat 3.1. ja 7.1.).

3.1. Polveutumisen tarkistaminen ennen rekisteröintiä

Jos kasvattaja on tietoinen siitä, että pentueen polveutumisessa on mahdollisesti epäselvyyttä, tulee hänen kohdan 7.1. seuraamusten välttämiseksi vapaaehtoisesti varmistaa pentueen koirien polveutuminen ennen pentueilmoituksen toimittamista Kennelliittoon. Pentueen rekisteröinti toteutetaan polveutumistutkimuksen tuloksen mukaisesti.

Jos pentueeseen syntyy useamman uroksen jälkeläisiä, ne voidaan rekisteröidä kohdan 3.2. mukaisesti tehdyn polveutumistutkimuksen tuloksen perusteella, ei kuitenkaan eri kasvattajille. Narttu voidaan myös tarkoituksella astuttaa useammalla kuin yhdellä uroksella, jolloin polveutumistutkimus on aina pakollinen. Tutkimus tehdään kohdan 3.2. ohjeiden mukaisesti.

3.2. Koiran tai pentueen virallinen polveutumisen varmistaminen

Koiran tai pentueen polveutuminen voidaan osoittaa oikeaksi vapaaehtoisen polveutumistutkimuksen avulla. Kennelliitto voi myös vaatia pentueen tai pentueeseen kuuluvan koiran polveutumisen selvittämistä, jos on perusteltua epäillä polveutumisen oikeellisuutta. Koirarekisteriohjeen kohdassa 4.1. määritellään myös, missä tapauksessa koiran tietojen muuttaminen vaatii polveutumisen selvittämistä.

Jos Kennelliitto vaatii polveutumisen selvittämistä, kasvattaja ja uroksen sekä kunkin pennun omistaja ovat velvollisia edistämään testin toteutumista.

Kennelliiton hyväksymälle polveutumistutkimukselle asetetaan seuraavat vaatimukset:

- Lähetteenä käytetään Kennelliiton lomaketta.
- Näytteet ottaa eläinlääkäri tai Kennelliiton valtuuttama henkilö.
- Koirien on näytteenottohetkellä oltava tunnistusmerkitty Kennelliiton hyväksymällä tavalla ja lähetteeseen merkitään, että näytteenottaja on tarkastanut koirien tunnistusmerkinnän. Kukin näyte merkitään selvästi.
- Näytteet otetaan emästä ja pennuista sekä mahdollisuuksien mukaan kaikista isäehdokkaista. Mikäli emä/isä on kuollut, voidaan sen genotyyppi yrittää päätellä lähisukulaisten näytteiden avulla.
- Jos Kennelliitto katsoo tarpeelliseksi, tulee myös isovanhemmat tutkia.
- Näytteet tutkitaan Kennelliiton hyväksymässä laboratoriossa, joka antaa kirjallisen polveutumistutkimuslausunnon.
- Kasvattaja vastaa polveutumistutkimuksen kustannuksista. Mikäli Kennelliitto on velvoittanut suorittamaan polveutumistutkimuksen ja polveutuminen osoittautuu oikeaksi, Kennelliitto hyvittää näytteiden ottokulut ja laboratorion polveutumistutkimuskulut.

4. Rekisteritietojen korjaaminen

Selvät tekniset virheet voidaan korjata Kennelliitossa.

4.1. Syntymäaikaa, sukupuolta, vanhempien tietoja tai pentujen lukumäärää koskevat muutokset

Tietoja voidaan muuttaa kasvattajan esittämän kirjallisen oikaisupyynnön perusteella

seuraavasti:

- Vanhempien tietoja tai pentueeseen kuuluvien koirien lukumäärää koskevat korjaukset voidaan tehdä Kennelliiton hyväksymän polveutumistutkimuslausunnon perusteella (ks. kohta 3.2.).
- Selvästi erheellinen syntymäaika voidaan korjata Kennelliitossa.
- Yksittäisen koiran sukupuoli voidaan oikaista eläinlääkäriin antaman todistuksen perusteella kuuden kuukauden kuluessa sen rekisteröinnistä. Jos koiran rekisteröinnistä on kulunut yli kuusi kuukautta, muutos voidaan tehdä Kennelliiton päätöksellä. Kennelliitto pyytää tarpeelliseksi katsomansa selvitykset ennen kuin asia käsitellään.

Tietojen muutoksista peritään maksu (ks. maksut).

4.2. Koiran nimen, värin tms. muuttaminen

Kasvattajan tulee esittää muutoksesta kirjallinen oikaisupyyntö. Kasvattaja voi muuttaa koiran nimen vain, mikäli koiraa ei ole käytetty jalostukseen eikä sillä ole virallisia näyttely-, koe- tai kilpailutuloksia.

Koiran nimen muuttamisesta veloitetaan maksu (ks. maksut).

Jos muutos aiheuttaa siirron rodusta/rotumuunnoksesta toiseen, sovelletaan kohtaa 4.3.

4.3. Siirto rodusta/rotumuunnoksesta toiseen

Rotumuunnoksesta toiseen siirto voidaan tehdä näyttelyssä virallisessa luokassa siten kuin näyttelyiden järjestämisohteessa määrätään. Kennelliitto voi myös tehdä siirron rotukohtaisten erityisehtojen perusteella. (Ks. liite 1). Siirto voidaan tehdä vain kerran.

Kennelliitto voi kuitenkin omistajan kirjallisen anomuksen perustella oikaista tehdyn rotumuunnoksesta toiseen siirron ko. rodun rotujärjestön antaman puollon perusteella.

Rekisteritodistuksen voi halutessaan toimittaa Kennelliittoon muutosta varten.

5. Rekisteröinti poikkeusluvalla

Kasvattaja tekee kirjallisen poikkeuslupa-anomuksen hyvissä ajoin ennen astutusta.

Anomuksessa pitää ilmoittaa mitä yhdistelmää anomus koskee ja siihen tulee liittää perustelut sekä rotujärjestön lausunto. Rekisteröintimaksu voi olla korotettu (ks. maksut).

Poikkeuslupa tulee olla myönnetty ennen astutusta.

5.1. Nartun pennuttaminen poikkeusluvalla

Kennelliitto voi erittäin painavista syistä myöntää poikkeusluvalla nartun toiselle liian tiheälle pennuttamiselle (ks. kohta 2.1.). Anomukseen on liitettävä eläinlääkärintodistus, jonka mukaan narttu on terve ja hyväkuntoinen, eikä pennuttamisesta ole haittaa sen terveydelle. Todistus on voimassa 6 kk.

Päätöstä tehtäessä huomioidaan rotukohtaiset erityisehdot ja kohdan 6.1. määräykset.

Mikäli poikkeuslupaa ei ole myönnetty ja kasvattaja on teettänyt liian tiheän pentueen, pentue voidaan rekisteröidä EJ-rekisteriin (ks. kohta 11.2.). Kasvattaja voi rekisteröidä pentueensa EJ-rekisteriin tällä perusteella vain kerran.

5.2. Rotumuunnosten risteyttäminen

Jalostustieteellinen toimikunta myöntää luvat rotumuunnosten risteyttämiselle.

Jokainen pentu rekisteröidään ilmiänsänsä mukaan, ellei rotukohtaisissa erityisehdoissa toisin määrätä. Rotujen välinen risteyttäminen on selvitetty kohdassa 10.1.4.

5.3 PEVISA-ohjelmasta poikkeaminen

Jalostustieteellinen toimikunta myöntää rotukohtaiseen PEVISA-ohjelmaan liittyvät poikkeusluvut. (Ks. rotukohtaiset erityisehdot ja PEVISA-ohje).

6. Rekisteröinnin epääminen FI/ER-rekisteriin

6.1. Nartun luvaton pennuttaminen

Mikäli kasvattaja pennuttaa narttua liian tiheästi ilman poikkeuslupaa (ks. kohta 2.1 ja 5.1.), voidaan pennut rekisteröidä ainoastaan EJ-rekisteriin. Narttu asetetaan 24 kk:n jalostuskieltoon.

Nartun mahdollinen omistajanvaihdos ei vaikuta jalostuskieltoon.

Mikäli nartulle syntyy 6. pentue (ks. kohta 2.1.), voidaan pennut rekisteröidä ainoastaan EJ-rekisteriin.

Tämän jälkeen nartun jälkeläisiä ei enää rekisteröidä.

Kaikki todistettavasti Kennelliiton tietoon tulleet rekisteröimättömät ns. välipentueet ja ulkomailta rekisteröidyt pentueet huomioidaan syntyneinä pentueina.

6.2. Aiemmat Kennelliitolle maksamattomat rekisteritodistukset tai terveystutkimuslausunnot

Kasvattajan pentueita ei rekisteröidä ennen kuin hän on maksanut kaikki aiemmat pentueiden rekisteritodistukset ja tuontikoiriensa rekisteröinnit sekä terveystutkimuslausunnot Kennelliittoon (ks. kohta 7.2.).

6.3. Tapauskohtainen rekisteröintikielto

Kennelliitto voi kieltää kasvattajan koirien rekisteröinnin tai tietyn pentueen rekisteröinnin seuraavin perustein:

– Kasvattajan todetaan vakavasti laiminlyöneen koirien hoitoa.

– Kasvattaja on rikkonut Koirarekisteriohjetta tai muita Kennelliiton sääntöjä, ohjeita ja määräyksiä tai allekirjoittamaansa kasvattajasitoumusta.

7. Rekisteristä poistaminen

7.1. Väärät tai epäluotettavat polveutumistiedot (Vrt. kohta 3.)

Pentue voidaan poistaa rekisteristä:

– Kun on perusteltu syy epäillä, että kaikki pentueeseen rekisteröidyt koirat eivät ole ilmoitettujen vanhempien jälkeläisiä (polveutumistutkimustulos, mahdoton väriperiytyminen tms.)

– Kun kaksi rodun ulkomuototuomaria on antanut lausunnon, jonka perusteella yhtäkkiä pentueen koiraa perustellusti epäillään sekarotuisiksi.

Jos aloite on tullut kasvattajalta, maksetaan puolet perityistä rekisteröintimaksuista takaisin palautettuja rekisteritodistuksia vastaan.

Kasvattaja voi anoa yksittäisten pentujen säilyttämistä rekisterissä tai palauttamista rekisteriin Kennelliiton erikseen vaatimien asiakirjojen perusteella.

7.2. Maksamattomat rekisteritodistukset (Ks. myös kohta 6.2.)

Jos kasvattaja ei kahden (2) kuukauden kuluessa laskun päiväyksestä maksa pentueen rekisteritodistuksia, pentue poistetaan rekisteristä.

Kennelliitto voi erittäin painavista syistä säilyttää koiran rekisterissä/palauttaa koiran rekisteriin ja luovuttaa koiran rekisteritodistuksen koiran todistettavalle omistajalle.

8. Ulkomaisen uroksen jalostuskäyttö

Astutettaessa ulkomaisella uroksella tai siemennettäessä ulkomaisen uroksen spermalla (ks. keinosiemennysohje) tulee Kennelliittoon toimittaa pentuetta rekisteröitäessä kopio uroksen

virallisesta sukutaulusta ja/tai rekisteritodistuksesta.

Jos astutus tapahtuu ulkomailla tai keinosiemennys tehdään tuontispermalla, hyväksytään DNA-tunniste uroksen tunnistusmerkinnäksi.

Ulkomaista koiraa koskevat samat siitoksen käyttöehdot kuin suomalaista/suomalaisomistuksessa olevaa koiraa roduissa, joissa on PEVISA:n mukaisia erityisehtoja rekisteröinnin ehtona.

Jalostustieteellinen toimikunta voi kuitenkin myöntää luvan pentueen rekisteröintiin, vaikka ulkomainen vanhempi ei täyttäisi rotukohtaisia PEVISA-ehtoja (ks. kohta 5 ja 5.3). Rotujärjestön esityksestä voidaan rodulle myös myöntää ulkomaisia uroksia koskeva toistaiseksi voimassa oleva poikkeuslupa. Poikkeuslupa koskee sellaisten pentueiden rekisteröintiä, joissa astutus on tapahtunut ulkomailla tai keinosiemennys on tehty tuontispermalla. Suomessa tapahtuvien astutusten kohdalla poikkeuslupaa anotaan tapauskohtaisesti (ks. kohta 5 ja 5.3). Ulkomaisen uroksen tutkimuslausunnon kelpoisuus on syytä varmistaa Kennelliitosta ennen astutusta/siemennystä.

Jos uros ei ole FCI:n hyväksymässä rekisterissä, voi Kennelliitto rotujärjestön puoltaessa myöntää luvan käyttämään sitä jalostukseen. Jälkeläiset rekisteröidään tällöin ER-rekisteriin.

Pentueen kasvattaja vastaa ulkomaista urosta koskevien lisäselvitysten hankkimisesta.

9. Tuontikoiria koskevat rekisteröintimääräykset

Tuontikoiraa rekisteröitäessä vaaditaan Kennelliiton hyväksymän ulkomaisen kennelkeskusjärjestön antama rekisteritodistus. Joistakin maista vaaditaan erillinen vientiä varten annettu polveutumistodistus (esim. Export Pedigree, Registration Certificate ja/tai Certified Pedigree). Koiran on oltava tunnistusmerkitty.

Koira rekisteröidään siihen rotuun, johon se on yllä mainitussa rekisteritodistuksessa rekisteröity, ellei rotukohtaisissa erityisehdoissa toisin mainita.

Koiran tuontirekisteritodistukseen tulee suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi merkintä, että koira on rekisteröity Kennelliitossa, koiran suomalainen FI/ER/EJ-rekisterinumero sekä rekisteröinnin päivämäärä.

Rotukohtaiset PEVISA-määräykset koskevat tuontikoiran jalostuskäyttöä, mutta eivät sen rekisteröintiä.

Koiran rekisteröintiin liittyvien todistusten hankkiminen on koiran omistajan vastuulla ja tapahtuu hänen kustannuksellaan.

Jalostuskäyttöön Suomeen tuodut ulkomaiset urokset katsotaan tuontikoiriksi viimeistään sen

jälkeen, kun uroksen ensimmäisen Suomeen rekisteröidyn pentueen syntymästä on kulunut 12 kk. Mikäli jalostuskäyttöön tuotua urosta tämän jälkeen käytetään jalostukseen Suomessa, tulee se rekisteröidä Kennelliittoon tuontikoirana.

Ennen ulkomaisen koiran hankkimista on suositeltavaa tarkistaa Kennelliitosta, että koira voidaan rekisteröidä Suomessa (ks. myös kohta 10.) sekä hyväksyykö Kennelliitto koiran ulkomaiset terveystutkimuslausunnot.

Tuontikoiran maahantuonnista on annettu erilliset ohjeet, ks. www.evira.fi

10. ER-rekisteri

ER-rekisterillä tarkoitetaan erikoisrekisteriä koirille, jotka eivät täyty kaikkia FI-rekisteröintiehtoja.

10.1. ER-rekisteriin otto

10.1.1. ER-rekisteriin voidaan rekisteröidä FCI-maiden erikoisrekisterissä tai vastaavissa olevia koiria, joilla ei ole sukutaulussaan kolmea sukupolvea FCI:n hyväksymään rekisteriin kuuluvia vanhempia.

10.1.2. Suomessa uusi rotu, joka ei ole FCI:n hyväksymä, voidaan hyväksyä Kennelliiton hallituksen päätöksellä. Tämän jälkeen ko. rodun koiria voidaan rekisteröidä ER-rekisteriin, mutta näitä koiria ei voida siirtää FI-rekisteriin.

10.1.3. FCI:n ulkopuolisissa koirarekistereissä olevia koiria voidaan hyväksyä ER-rekisteriin koirakohtaisesti omistajan tekemän kirjallisen anomuksen perusteella.

Seuraavien ehtojen tulee täytyä:

– Koiran rekisteröimiselle on painavat jalostukselliset ja terveen kannan ylläpitämiseen tähtäävät perusteet.

– Koirasta on kahden rotujärjestön nimeämän rodun arvosteluvoikeuden omaavan ulkomuototuomarin antama kirjallinen lausunto, jonka mukaan koira on rotumääritelmän mukainen.

– Koira on virallisesti tunnistusmerkitty.

– Anomuksen liitteenä on rotujärjestön lausunto asiasta.

– Muilta osin huomioidaan FCI:n yleiset ohjeet.

10.1.4. Hallitus voi rotujärjestöä kuultuaan myöntää yksittäistapauksessa oikeuden kahden rodun väliseen risteyttämiseen (tässä ei tarkoiteta kohdassa 2.1. mainittua saman rodun eri muunnosten välistä risteyttämistä). Rodun kotimaalta pyydetään lausunto ennen anomuksen käsittelyä. Risteytysjälkeläiset merkitään ER-rekisteriin.

10.2. Rotukohtainen rotuunottomenettely

Kennelliitto voi erityisistä syistä rotujärjestön esityksestä hyväksyä rotukohtaisen rotuunottomenettelyn, joka kirjataan rotukohtaisiin erityisehtoihin. Koiran on rotuun otettaessa oltava vähintään 15 kuukauden ikäinen ja tunnistusmerkitty, tai tunnistusmerkintä on tehtävä rotuunottoilaisuudessa Kennelliiton hyväksymällä tavalla. Rotuun ottavan ulkomuototuomarin tulee kirjallisesti vahvistaa tunnistusmerkinnän tarkistus. Koiralla tulee olla ennen rotuunottoa rotukohtaisten PEVISA-määräysten mukaiset tutkimustulokset. Rotuunoton suorittaa kaksi rotujärjestön nimeämää rodun arvosteluvoikeudet omaavaa ulkomuototuomaria, joiden lausunnon perusteella koira rekisteröidään ER- tai EJ-rekisteriin.

10.3. ER-rekisterissä olevan koiran käyttö jalostukseen

ER-rekisteriin merkityn koiran jälkeläiset rekisteröidään ER-rekisteriin, vaikka toinen vanhemmista olisi FI/FIN/SF-rekisterissä. Kun pentueen sukutaulussa on kolme Kennelliiton tai FCI:n hyväksymää erikoisrekisteröityä (ER- tai vastaava FCI:n tunnustama rekisteri) sukupolvea, voidaan pentue rekisteröidä suoraan FI-rekisteriin.

Roturisteytyksen vuoksi ER-rekisteriin merkittyä koiraa (kohta 10.1.4) saa käyttää jalostukseen vain FI-rekisteriin (tai vastaavaan rekisteriin) merkittyjen samanrotuisten koirien kanssa niin kauan kuin risteytys näkyy koiran kolmen polven sukutaulussa. Pentue voidaan rekisteröidä FCI-rekisteriin, kun risteytysyhdistelmä ei enää ilmene pentueen kolmen polven sukutaulussa.

11. EJ-rekisteri

EJ-rekisterillä tarkoitetaan Ei jalostukseen -rekisteriä. EJ-rekisteriin merkityn koiran jälkeläisiä ei rekisteröidä.

11.1. EJ-rekisteröidyn koiran rekisteritodistus

EJ-rekisteriin merkityn koiran rekisterinumeron eteen tulevat kirjaimet EJ ja rekisteritodistukseen tulee merkintä "jalostuskielto, avelsspärr, not for breeding".

11.2. EJ-rekisteriin merkitseminen

Kasvattaja voi rekisteröidä EJ-rekisteriin koiran, jossa kasvattajan mielestä on sellainen vika tai ominaisuus, ettei koiraa tule käyttää jalostukseen. Kasvattaja toimittaa pentueilmoituksen liitteenä perustelunsa sille, minkä vuoksi koira merkitään EJ-rekisteriin.

EJ-rekisteriä koskevat samat rekisteröintimääräykset kuin FI- ja ER-rekisteriä.

Koiralle voidaan seuraavissa tapauksissa kuitenkin rekisteröidä yksi pentue EJ-rekisteriin:

- Pentueen isän kivekset eivät ole normaalit (kohdan 2.1. ehdot eivät täyty).
- Uros/narttu/yhdistelmä ei täytä rotukohtaisia erityisehtoja. Tämä EJ-rekisteröinti mahdollisuus ei kuitenkaan koske kiellettyjä T-box mutaatio- ja merleyhdistelmiä.

Kasvattajalle voidaan seuraavissa tapauksissa rekisteröidä yksi pentue EJ-rekisteriin:

- Nartun tiheälle pennuttamiselle ei ole kohdan 5.1 mukaista poikkeuslupaa.
- Nartulle syntyy kuudes pentue.

Rotuunotettu koira voidaan merkitä EJ-rekisteriin jos se ei rotujärjestön nimeämien ulkomuototuomareiden lausunnon perusteella ole jalostukseen sopiva.

Kennelliitto voi evätä kasvattajalta EJ-rekisterin käytön toistuvien laiminlyöntien tai EJ-rekisterin väärinkäytön vuoksi.

11.3. Siirto rekisterien välillä

Koiran omistaja voi halutessaan anoa koiran siirtoa rekisteristä toiseen. Koira voidaan siirtää toiseen rekisteriin ainoastaan kerran.

Koiran siirto FI- tai ER-rekisteristä EJ-rekisteriin tehdään Kennelliitossa. Jalostustieteellinen toimikunta päättää erityisen painavista syistä koiran siirrosta EJ-rekisteristä FI- tai ER-rekisteriin. Kirjalliseen anomukseen tulee liittää riittävät selvitykset (esim. kasvattajan lausunto, DNA-testi tai muu tutkimustulos) siitä, että EJ-rekisteröintiperuste on poistunut tai ettei se tai muu syy ole enää jalostuskäytön esteenä. Kennelliitto voi pyytää tarpeelliseksi katsomansa selvitykset ennen kuin asiaa käsitellään.

12. Maksut**12.1. Omistajailmoitukseen ja omistajan muutokseen liittyvät maksut**

Ensimmäinen merkintä koiran omistajasta on maksuton. Omistajan muutoksesta peritään maksu.

12.2. Rekisteröinteihin liittyvät maksut

Koiran rekisteröinnistä peritään Kennelliiton valtuuston hyväksymän maksuluokituksen mukainen maksu. Mikäli pennut ovat täyttäneet 6 kk pentueilmoituksen saapuessa Kennelliittoon, pentueen rekisteröinnistä peritään oma maksuluokka kaksinkertaisena.

Koiran todistettavasti omistava henkilö voi kirjallisesti pyytää Kennelliittoa toimittamaan kadonneen rekisteritodistuksen tilalle jäljennöksen. Jäljennös on maksullinen.

12.3. Rekisteritietojen korjaaminen

– Uuden rekisteritodistuksen luovuttamisesta peritään maksu.

– Syntymäaikaa, sukupuolta, vanhempien tietoja tai pentujen lukumäärää koskevista korjauksista peritään maksu. Jokaisesta tietojen korjauksesta

– **Koiran nimen, värin tms. muuttamisesta veloitetaan maksu, joka on suuruudeltaan puolet** koiran omasta rekisteröintimaksuluokasta. Rekisteritodistus toimitetaan Kennelliittoon muutosta varten.

12.4. Poikkeuslupiin liittyvät maksut

Poikkeusluvalla rekisteröityjen koirien rekisteröintimaksu on oma maksuluokka kaksinkertaisena paitsi seuraavissa tapauksissa:

- Rotumuunnosten risteyttäminen.
- PEVISA-ohjelmasta poikkeaminen ulkomailla tapahtuvan astutuksen tai tuontispermalla tapahtuvan siemennyksen kohdalla.

12.5. Rotuunottomaksu

Rotuun otetun koiran rekisteröinnistä peritään korkeimman maksuluokan mukainen maksu lukuun ottamatta kotimaisiin rotuihin kuuluvia koiria.

12.6. EJ-rekisterin maksut

Jos koko pentue joudutaan rekisteröimään EJ-rekisteriin, on rekisteröintimaksu tällöin oman maksuluokan perusmaksu kaksinkertaisena. Kaksinkertaista maksua ei kuitenkaan peritä, jos pentue täyttää koirarekisteriohjeen ehdot ja rotukohtaiset erityisehdot ja kasvattaja haluaa vapaaehtoisesti merkitä koko pentueen tai osan pennuista EJ-rekisteriin.

12.7. Siirto rekisteristä toiseen

Siirrettäessä koira rekisteristä toiseen peritään alhaisimman maksuluokan mukainen maksu.

KOIRAREKISTERIOHJETTA TÄYDENTÄVÄT ROTUKOHTAISET ERITYISEHDOT 2010**ROTUKOHTAISET ERITYISEHDOT 2010**

Rotukohtaiset erityisehdot täydentävät koirarekisteriohjetta. **Määräykset koskevat ehdon voimaantulon jälkeen tapahtuneesta astutuksesta syntyneitä pentueita.**

Tietoa perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelman (PEVISA) soveltamisesta

Jos rodulle on hyväksytty rotukohtainen PEVISA-ohjelma, asetetaan pentueen rekisteröinnille FI/ERrekisteriin

ohjelman mukaiset vaatimukset (vaatimukset rotukohtaisesti jäljempänä olevassa listassa).

Pentueen molempien vanhempien on oltava virallisesti tutkittu tietyn perinnöllisen vian tai sairauden varalta seuraavasti:

Koiran täytyy tutkimushetkellä/näytteenottohetkellä olla tunnistusmerkitty Kennelliiton hyväksymällä tavalla. Tutkimuslausunnon antaa Kennelliiton hyväksymä eläinlääkäri/asiantuntija.

Voidaan vaatia, että koira on saavuttanut asetetun vähimmäisiän tutkimushetkellä tai että lausunto ei ole annettua kuukausimäärää vanhempi.

Lisäksi voidaan rotukohtaisesti kieltää sairaaksi todetun/tiettyä astetta vakavammin sairaan koiran jälkeläisten rekisteröinti (ks. myös PEVISA-ohjeet).

Tutkimuslausunnon on aina oltava voimassa astutushetkellä. Muussa tapauksessa pentue voidaan rekisteröidä FI/ER-rekisteriin rotujärjestön puollon perusteella myönnettyllä poikkeusluvalla. Poikkeusluvalla rekisteröidyn pentueen rekisteröintimaksu on normaalia korkeampi (ks. koirarekisteriohjeen kohdat 5.3 ja 12).

Selvitys erikoismääräyksistä

Tavanomaisimmat PEVISA-ohjelman mukaiset pakolliset tutkimukset sekä joitain rotukohtaisia erityisehtoja on selvitetty oheisessa taulukossa. Tarpeen vaatiessa on annettu myös tutkittavan koiran vähimmäisikä tai tutkimustuloksen voimassaoloaika sekä ilmoitetaan vaikuttaako tutkimuksen tulos koiran jälkeläisten rekisteröintiin. **Muut pakolliset tutkimukset ja rotukohtaiset erityisehdot on selvitetty taulukon jälkeen tekstiosassa.**

Koiran vähimmäisikä tutkimushetkellä:

Lonkkakuvaushetkellä koiran tulee olla täyttänyt 12 kk, joillakin roduilla 18 kk (ks. oheinen taulukko).

Kyynärkuvaushetkellä koiran tulee olla täyttänyt 12 kk.

Polvitutkimushetkellä koiran tulee olla täyttänyt 12 kk.

Muiden pakollisten tutkimusten suorittamiselle ei ole annettu yleistä vähimmäisikää, tutkimukset on tehtävä joko kerran koiran elinaikana, tietyn pentuemäärän jälkeen tai ne ovat voimassa annetun kuukausimäärän.

Merleväriä ja luonnontöpöä häntää koskevat rajoitukset:

Kahden merlevärisen koiran parittaminen keskenään sekä kahden töpöhäntäisen (T-Box-mutaatio) koiran parittaminen keskenään on kielletty (hall 7/08).

Merleväriä koskevan kiellon kohdalla pitää huomioida, että myös harlekiinin värisellä koiralla on merletekijä, joten seuraavat väryhdistelmät ovat kiellettyjä kaikilla roduilla:

merle - merle

harlekiini - harlekiini

harlekiini - merle

Niillä roduilla, joissa töpöhäntä johtuu T-Box-mutaatiosta, on vaihtelua töpöhännän pituudessa. Mutaation seurauksena hännän pituus vaihtelee aivan töpöstä jopa noin 2/3:aan normaalin hännän pituudesta. Myös nk. lyhyhäntäinen koira on siis genotyypiltään töpö. Näillä roduilla seuraavat yhdistelmät ovat kiellettyjä:

töpö - töpö

töpö - lyhyt (geneettisesti töpö)

lyhyt (geneettisesti töpö) - lyhyt (geneettisesti töpö)

T-Box-mutaatiolle on olemassa geenitesti, jonka avulla koiran genotyyppi voidaan tarvittaessa selvittää.

Kennelliitto hyväksyy laboratorio Genoscooper Oy:n antaman testituloksen. Näytteen saa ottaa Kennelliiton hyväksymä näytteenottaja. Näytteenottajan pitää samalla tarkistaa koiran tunnistusmerkintä ja vahvistaa tämä lomakkeeseen.

Rajoituksista on maininta myös ao. rotujen kohdalla erityisehdoissa.